

Collegium Humanum – Szkoła Główna Menedżerska Filia we Wrocławiu

Program studiów obowiązujący od roku akademickiego 2021/2022

- **kierunek studiów:** Psychologia
- **poziom:** jednolite studia magisterskie

Ogólna charakterystyka studiów

Nazwa kierunku studiów	Psychologia
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia / studia drugiego stopnia / jednolite studia magisterskie)	jednolite studia magisterskie
Profil studiów	praktyczny
Forma lub formy studiów stacjonarne /niestacjonarne	stacjonarne /niestacjonarne
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom (licencjat / inżynier /magister / magister inżynier lub tytuł zawodowy równorzędny tym tytułom zgodnie z §29-31 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861, z późn. zm.)	magister
Uwzględnienie w programie studiów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela	Nie dotyczy
Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin naukowych w tym ew. wskazanie dyscypliny wiodącej	Dyscyplina wiodąca: Psychologia

Nazwa wskaźnika	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	10 semestrów 300 ECTS
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	3595 (stacjonarne) 2398 (niestacjonarne)
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	172 ECTS (stacjonarne) 128 ECTS (niestacjonarne)
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne	223 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w	13 ECTS

przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	124 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym	36 ECTS
Wymiar praktyk zawodowych	6 miesięcy, tj. 900 godzin (w tym 720h bezpośrednio w instytucji oraz 180h pracy własnej studenta)
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	60 h
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ Łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	1./ -
2. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ Łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	2./ -

Cele kształcenia

Koncepcja kształcenia na kierunku Psychologia oparta jest obok zajęć o charakterze ogólnym i kierunkowym na bloku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, przygotowujące do wykonywania zawodu zaufania publicznego, jakim jest rola zawodowa psychologa. Zajęcia prowadzone są przez kadrę akademicką posiadającą dorobek naukowy w dyscyplinie Psychologia jak również część z nich posiada doświadczenie zawodowe. Ponadto zajęcia prowadzone są przez praktyków - prowadzących poradnie psychologiczne, pracujących jako psychologowie w różnych instytucjach i organizacjach, którzy dzielą się ze studentami własnym doświadczeniem zawodowym. Program studiów uwzględnia przedmioty kształcenia ogólnego, podstawowego oraz kształcenia praktycznego w tym kształcenia specjalnościowego. Kształcenie obejmuje aktualną wiedzę teoretyczną w zakresie dyscypliny Psychologia, przygotowanie do prowadzenia badań psychologicznych, przede wszystkim jednak - w szerokim zakresie uwzględnia aplikacyjne zastosowania wiedzy w praktyce. Absolwenci potrafią przeprowadzać diagnostykę z zakresu różnych działów psychologii, poznają zaawansowane metody pozyskiwania i analizy danych dotyczących pracy mózgu oraz wykorzystania danych diagnostycznych w oddziaływaniach psychologicznych. W planie studiów uwzględnia się kształtowanie kompetencji interpersonalnych, umiejętności pogłębionego kontaktu z drugim człowiekiem, Studenci poznają różne formy oddziaływań psychologicznych i interwencji terapeutycznych. Nabywają kompetencje w zakresie budowania planów oddziaływań obejmujących pomoc psychologiczną, interwencję kryzysową, poradnictwo, psychoprofilaktykę i prewencję. Oferowane specjalności kształcenia obejmują różne działy psychologii i praktyczne zastosowanie wiedzy psychologicznej w różnych obszarach życia społecznego i gospodarczego. Studenci

zapoznają się między innymi ze specyfiką pracy w placówkach rehabilitacyjnych, leczniczych w biznesie, reklamie, instytucjach penitencjarnych Absolwenci są przygotowani do pracy w różnych instytucjach z zakresu m.in. psychologii klinicznej, psychologii zdrowia, psychologii reklamy i marketingu, psychologii wsparcia rozwoju w różnym wieku, psychologii sądowej. Są również przygotowani do prowadzenia własnej działalności gospodarczej w gabinetach psychologicznych. Absolwent kierunku Psychologia będzie posiadał pogłębioną wiedzę w zakresie dyscypliny naukowej Psychologia, pozwalającą na zrozumienie rozwoju człowieka w aspektach biologicznym, psychologicznym, społecznym, a także w aspekcie jednostkowym, społecznym i kulturowym. Absolwent będzie rozumiał, analizował i oceniał oraz interpretował zjawiska psychopatologiczne. Absolwent potrafi przeprowadzić diagnostykę psychologiczną, będzie przygotowany do prowadzenia oddziaływań psychologicznych o charakterze pomocy psychologicznej, prowadzenia działań o charakterze prewencji i psychoprophylaktyki. Absolwent będzie przygotowany do współdziałania oraz kierowania zespołami ludzkimi. Absolwent będzie gotów do przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej i pełnienia zawodu zaufania publicznego.

Efekty uczenia się dla kierunku Psychologia

Efekty uczenia się uwzględniają wymagania określone w *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji Dz.U. 2018 poz. 2218.*

Symbol efektu kierunkowego	Efekty uczenia się Absolwent kierunku Psychologia...	Charakterystyki drugiego stopnia PRK dla poziomu 7
WIEDZA		
K_W01	Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, medycyny i nauk o zdrowiu, zorientowaną na praktyczne zastosowanie.	P7S_WG
K_W02	Ma pogłębioną wiedzę na temat historycznych i współczesnych koncepcji filozoficznych dotyczących społeczeństwa i relacji międzyludzkich, ich powiązaniach z psychologią oraz ich praktycznych zastosowań.	P7S_WG
K_W03	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu teorii nauki i zjawisk występujących w związku ze zmianami paradygmatów naukowych. Zna historię rozwoju psychologii jako nauki oraz historię myśli psychologicznej.	P7S_WG
K_W04	Zna w sposób pogłębiony metody prowadzenia prac badawczych w psychologii i pedagogice. Ma wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	P7S_WG
K_W05	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę w zakresie teorii	P7S_WG

	osobowości. Zna założenia teorii osobowości oraz różnice między nimi i ich praktyczne zastosowanie	
K_W06	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii różnic indywidualnych. Zna koncepcje teoretyczne związane z rozwojem cech temperamentu, zdolności, inteligencji, stylów poznawczych oraz ma wiedzę o metodach ich pomiaru.	P7S_WG
K_W07	Posiada wiedzę z zakresu psychometru. Wie w jaki sposób dokonuje się pomiaru właściwości psychicznych. Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna sposoby określania własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych.	P7S_WG
K_W08	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej i ich praktyczne odniesienie.	P7S_WG
K_W09	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka i znaczenia więzi społecznych. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych praktycznych metodach wspierania rozwoju człowieka i rządzących nimi prawidłowościami	P7S_WG
K_W10	Posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologii społecznej. Zna związek psychologii społecznej z innymi naukami społecznymi. Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym działaniem człowieka jako jednostki oraz funkcjonowaniem różnych struktur społecznych. Zna teorie i ma wiedzę o praktycznych zastosowaniach wyników badań psychologii społecznej.	P7S_WG
K_W11	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma rozszerzoną wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	P7S_WG
K_W12	Ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych.	P7S_WG
K_W13	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	P7S_WG
K_W14	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu antropologii biologicznej. Zna założenia teorii ewolucji. Zna pojęcia z zakresu genetyki oraz mechanizmy związane z dziedziczeniem. Ma wiedzę na temat etologicznego opisu zachowania.	P7S_WG
K_W15	Zna w sposób pogłębiony zasady i wybrane metody prowadzenia diagnozy psychologicznej i ich praktyczne wykorzystanie. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i	P7S_WG

	projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych i kulturowych.	
K_W16	Ma poszerzoną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	P7S_WG
K_W17	Posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą etyki, a w szczególności etyki zawodowej psychologa. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych.	P7S_WG
K_W18	Zna i rozumie pojęcia i zasady ochrony własności przemysłowej i intelektualnej oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.	P7S_WK
K_W19	Ma wiedzę z zakresu psychologii pracy, przedsiębiorczości i zarządzania. Zna zastosowania wiedzy psychologicznej w organizacjach i instytucjach. Zna fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji wpływające na działalność zawodową psychologa	P7S_WK
K_W20	Ma uporządkowaną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju. Ma wiedzę o ogólnych zasadach prowadzenia działalności gospodarczej oraz specyfice przedsiębiorczości wykorzystującej wiedzę z zakresu psychologii. Ma wiedzę o prawnych regulacjach dotyczących zawodu psychologa w Polsce i Unii Europejskiej, w zakresie różnych specjalności.	P7S_WK
K_W21	Ma pogłębioną wiedzę o człowieku jako twórcy i odbiorcy kultury, różnicach kulturowych i religijnych oraz ich związku z systemami wartości.	P7S_WG
K_W22	Ma uporządkowaną wiedzę na temat wychowania i kształcenia oraz ich filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych i medycznych podstaw. Zna współczesne teorie nauczania, podstawy pedagogiki oraz dydaktyki ogólnej i szczegółowej w zakresie psychologii. Ma wiedzę o strukturze i celach systemu edukacji oraz stosowanych oddziaływaniach pedagogicznych.	P7S_WG
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi rozumować i wyprowadzać wnioski zgodnie z zasadami logiki, przedstawiać swoje poglądy używając adekwatnej terminologii właściwej dla kierunku studiów. Potrafi dostrzegać błędy w rozumowaniu innych osób.	P7S_UW
K_U02	Potrafi samodzielnie formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym właściwym psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	P7S_UW
K_U03	Potrafi przedstawić genezę pojęć i paradygmatów psychologicznych, odnosząc ją do historii psychologii i innych nauk. Potrafi przedstawić historyczne koncepcje psychologiczne i ich kontekst społeczno-kulturowy oraz odnieść je do obecnego stanu wiedzy.	P7S_UW
K_U04	Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej oraz czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w zakresie różnych specjalności	P7S_UW

	psychologicznych. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	
K_U05	Potrafi integrować posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, pedagogiki i dziedzin pokrewnych oraz zastosować ją do opisu sytuacji.	P7S_UW
K_U06	Potrafi redagować teksty przedstawiające wyniki własnych, badań zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii z wykorzystaniem narzędzi i technik informatycznych	P7S_UK
K_U07	Potrafi interpretować zachowania osób w kategoriach osobowości, temperamentu, uzdolnień, inteligencji, percepcji, odnosząc je do różnych teorii osobowości, różnic indywidualnych i psychologii poznawczej.	P7S_UW
K_U08	W oparciu o wiedzę z zakresu neuropsychologii, socjobiologii, psychologii ewolucyjnej potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	P7S_UW
K_U09	Potrafi rozpoznawać i identyfikować problemy natury emocjonalnej oraz proponować ich rozwiązania, z wykorzystaniem metod terapeutycznych, profilaktycznych, społecznych. Potrafi rozpoznać zaburzenia sfery emocjonalno-motywacyjnej. Sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji. Potrafi wyjaśniać zachowania z zastosowaniem teorii motywacji.	P7S_UW
K_U10	Ma umiejętność prowadzenia debaty, dyskusji i przygotowywania wystąpień ustnych z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych. Potrafi przedstawiać własne i cudze poglądy naukowe, wątpliwości i pomysły w oparciu o różne perspektywy teoretyczne i dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy na dany temat.	P7S_UK
K_U11	Potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne i pedagogiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną. Potrafi przedstawić opinię krytyczną wobec informacji medialnych dotyczących psychologii.	P7S_UW
K_U12	Potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	P7S_UW P7S_UK
K_U13	Potrafi konstruować narzędzia badawcze, w tym sprawdzić ich parametry takie jak rzetelność i trafność z zastosowaniem metod psychometrycznych i statystycznych. Potrafi ocenić wartość metod kwestionariuszowych i testów na podstawie ich parametrów psychometrycznych.	P7S_UW
K_U14	Potrafi dokonać oceny działań naukowych i praktycznych podejmowanych przez siebie i innych psychologów z punktu widzenia etyki zawodowej. Potrafi zidentyfikować najważniejsze dylematy etyczne związane z wykonywaniem zawodu i wskazać źródła określające zasady etyki psychologa.	P7S_UW
K_U15	Potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie.	P7S_UU
K_U16	Potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi	P7S_UW

	proponować rozwiązania problemów z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	
K_U17	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do systemów klasyfikacyjnych. Potrafi wskazać prawdopodobną etiologię zaburzeń, z uwzględnieniem czynników biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych.	P7S_UW
K_U18	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	P7S_UW
K_U19	Ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	P7S_UK
K_U20	Ma znajomość języka angielskiego lub innego języka nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne w zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7S_UK
K_U21	Potrafi współpracować w zespole wielozadaniowym i podejmować wiodącą rolę w zespole, kierować jego pracą, projektować i prowadzić działania edukacyjne, w odniesieniu do grup dzieci, młodzieży i dorosłych na różnych etapach rozwoju oraz indywidualizować działania edukacyjne i prowadzić pomiar dydaktyczny, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii.	P7S_UO
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	P7S_KR
K_K02	Jest gotów do w działalności zawodowej do uwzględniania jej etycznych i moralnych aspektów. stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	P7S_KR
K_K03	Ma świadomość własnych ograniczeń oraz granic kompetencji zawodowych. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji.	P7S_KK -
K_K04	Jest gotów do uznawania znaczenie nauk psychologicznych i pedagogicznych w działalności zawodowej dla rozwoju jednostki i więzi społecznych.	P7S_KK
K_K05	Ma świadomość własnych predyspozycji i sposobu funkcjonowania psychicznego oraz wpływu swoich działań na różne środowiska społeczne. Jest gotów w tej aktywności do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	P7S_KO
K_K06	Jest gotów do krytycznej dyskusji podpartej argumentami merytorycznymi odnosząc się do wypowiedzi innych osób z szacunkiem i uwagą.	P7S_KK
K_K07	Jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych, realizacji projektów społecznych uwzględniających aspekty zdrowia psychicznego na rzecz interesu publicznego.	P7S_KO
K_K08	Jest gotowy do współpracy z otoczeniem oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze.	P7S_KO
K_K09	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne szanując prawa mniejszości i unikając myślenia opartego na stereotypach i	P7S_KR

	uprzedzeniach.	
K_K10	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	P7S_KR

Zajęcia lub grupy zajęć wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów

Moduły kształcenia ogólnego:

Nazwa zajęć	Język obcy – laboratorium
efekty uczenia się	K W01; K U20; K K01; K K13
Treści programowe	
Semestr	2
Uczenie się i studiowanie.	Szkolnictwo w Polsce i Europie (Anglia, Niemcy), życie studenckie, program Erasmus, szkoły żeńskie, studiowanie przez całe życie, pisanie listu na temat doświadczeń studenckich.
Czas wolny i urlop.	Gospodarowanie czasem wolnym –planowanie, podróże, czynności czasu wolnego, hobby na weekend, aktywny urlop, odpoczynek bierny, tendencje podróżowania w Europie, finansowanie urlopu, pisanie tekstu na temat czasu wolnego.
Życie codzienne i style życia.	Życie rodzinne, związki nieformalne, obowiązki w gospodarstwie domowym, fazy życia, przebieg dnia, jakość życia, konflikty i ich rozwiązywanie, integracja społeczna zamiast homofobii, pisanie tekstu na temat problemów życia, codziennego.
Mieszkanie i środowisko.	Mieszkanie, środowisko, problemy związane ze środowiskiem, wynajmowanie mieszkania, przeprowadzki, życie na emigracji, nowa ojczyzna na emeryturę, remonty i meblowanie, skutki zanieczyszczenia środowiska, życie na wsi, życie w mieście.
Zdrowie i choroba.	Zdrowie i choroba, wizyta u lekarza, leczenie metodą klasyczną, alternatywne metody leczenia, (np. akupunktura), przyczyny chorób, zdrowy i niezdrowy tryb życia, zażywanie leków, uzależnienia, zapobieganie uzależnieniom, skutki palenia, stosunek społeczeństwa do palenia, zdrowe odżywianie w pracy i w domu.
Semestr	3
Media i technologie.	Media i technologie, szukanie partnerów przez Internet, ściąganie muzyki i filmów - piractwo, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety, komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa?
Życie zawodowe i kariera.	Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobioreca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne

spojrzenia na karierę.
Kryminologia. Podstawowe pojęcia z zakresu kryminologii
Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa.
Ćwiczenia tłumaczeniowe powtórzeniowe utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych ćwiczenia leksykalne.
Semestr 4
Media i technologie. Media i technologie, szukanie partnerów przez Internet, ściąganie muzyki i filmów - piractwo, konsumowanie mediów, telewizja i radio - wady i zalety, mobilna komunikacja, postęp techniczny, sprzęt techniczny, multimedialny, telefonia komórkowa – wady i zalety, komputer w pracy, źródła informacji, gazety, czasopisma i książki – dlaczego odchodzą do lamusa?
Życie zawodowe i kariera. Planowanie kariery zawodowej, pracodawca-pracobioreca, kryteria wyboru zawodu, kobiety i mężczyźni wobec równości płac za tą samą pracę, list motywacyjny, życiorys, ulubione grupy zawodowe, związki zawodowe, praca na emigracji, praca w weekend, wykształcenie a kariera, różne spojrzenia na karierę.
Kryminologia. Podstawowe pojęcia z zakresu kryminologii
Aktywność obywatelska. Przedsiębiorczość. Organizacje pozarządowe. Działalność gospodarcza. Korespondencja urzędowa i sądowa.
Ćwiczenia tłumaczeniowe powtórzeniowe utrwalające. Układanie scenek sytuacyjnych ćwiczenia leksykalne.
Semestr 6
Uczenie się i studiowanie. Tematy: szkoła, uniwersytet, rok przerwy od nauki, prześladowanie i przemoc w szkole. Pisanie listu formalnego. Gramatyka – Present Simple, Present Continuous
Czas wolny i urlop. Tematy: Sugerowanie. Rozmowa o zainteresowaniach i preferencjach odnośnie czasu wypoczynku. Dyskusja na temat zwyczajów urlopowych ludzi i ich wpływu na środowisko. Zamawianie pokoju hotelowego. Gramatyka: Czasy przyszłe, konstrukcja wyrażająca zamiar, czasowniki frazesowe.
Życie codzienne i style życia. Tematy: Rodzina, krewni i związki. Rozmowa na temat roli rodziny w dzisiejszym świecie. Problemy, z jakimi konfrontują się rodziny obecnie. Codzienne czynności. Wypowiedź pisemna: list do przyjaciela. Gramatyka: Porównywanie czasów: Present Simple, Present Continuous, Simple Past.
Mieszkanie i środowisko. Tematy: Dom i otoczenie. Opisywanie domów odzwierciedlających osobowość swoich właścicieli. Sprzedaż i kupno domów. Wypowiedź pisemna: list formalny dotyczący oferty zakupu nieruchomości. Gramatyka: There is, there are, prepositions of places, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, okresy warunkowe - zero i I.
Zdrowie i choroby

Tematy: Zdrowie i samopoczucie. Choroby i symptomy. Odwiedziny u lekarza, dolegliwości. Wypowiedź pisemna: list nieformalny z radami dla chorej koleżanki. Gramatyka: czasowniki modalne, frazesowe, strona bierna.

Moda i zakupy

Tematy: Obsesja na punkcie mody. Kolor i osobowość. Zakupy i uzależnienie od zakupów. Wypowiedź pisemna: List formalny - reklamacja. Gramatyka: Porównania, strona bierna część II

Nazwa zajęć BHP - wykład
efekty uczenia się K_W01; K_W19; K_U15; K_K02
Treści programowe
Istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Poznanie przepisów i zasad bhp, które są niezbędne do bezpiecznego funkcjonowania w środowisku uczelni.
Zagrożenia wypadkowe występujące w uczelni i podstawowe środki zapobiegawcze. Zaznajomienie się z zagrożeniami wypadkowymi i chorobowymi
Podstawowe zasady postępowania w sytuacjach zagrożeń lub w razie wystąpienia wypadku. Nabywanie umiejętności uczestniczenia w życiu codziennym uczelni w sposób bezpieczny dla siebie i innych oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych.
Zasady udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej. Nabywanie umiejętności udzielania pomocy osobom, które uległy wypadkom.

Nazwa zajęć Prawo ochrony własności intelektualnej – ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W18; K_U05; K_U06; K_K07; K_K10
Treści programowe
Prawo autorskie i prawa pokrewne jako podstawa własności intelektualnej. Geneza prawa autorskiego. Prawo autorskie w sensie przedmiotowym i podmiotowym. Treść prawna. Przenoszenie praw.
Własność intelektualna w świetle ustaw: prawo autorskie i prawo własności przemysłowej a prawo patentowe. Modele ochrony dóbr intelektualnych. Kategorie własności przemysłowej: wynalazki, wzory, projekty.
Znak towarowy jako utwór oraz przedmiot własności przemysłowej. Przesłanki ochrony znaku towarowego w świetle prawa unijnego. Od nazwy firmy przez logo do znaku towarowego i marki. Rodzaje i klasyfikacja znaków. Procedury rejestracji i sprzedaży.
Zwalczanie nieuczciwej konkurencji oraz praktyk monopolistycznych. Regulacje zjawiska nieuczciwej konkurencji na szczeblu wspólnotowym. Ochrona prawna konkurencji w Polsce. Naśladownictwo i inne formy podszywania się pod cudzy znak, wzór czy produkt. Zmowy cenowe. Nieuczciwa, niedozwolona reklama.
Prawo Internetu. Internet jako medium. Przedmiot ochrony. Odpowiedzialność za naruszenie prawa autorskiego w Internecie. Odpowiedzialność użytkownika końcowego. Piractwo w Internecie.
Podstawy przedsiębiorczości – czynniki wspierające i ograniczające rozwój przedsiębiorczości.

Przedsiębiorczość indywidualna i organizacyjna.
Techniki rozwoju kreatywności i przedsiębiorczości.

Nazwa zajęć Technologia Informacyjna - ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W21; K_U06; K_K03
Treści programowe
Wprowadzenie, zasady realizacji przedmiotu Wprowadzenie, zasady realizacji przedmiotu, oceniania, zaliczenia, omówienie platformy elearningowej i korzystania z materiałów elektronicznych.
Podstawy technik informatycznych i komunikacyjnych Budowa i działanie komputerów, ergonomia. Oprogramowanie, prawa autorskie, bezpieczeństwo. Sieci informatyczne.
Przetwarzanie tekstów Tworzenie, edycja prostych i złożonych dokumentów tekstowych. Wstawianie obiektów do dokumentu (tabele, obrazy, itp.). Korespondencja seryjna, drukowanie.
Arkusze kalkulacyjne Tworzenie zestawów liczbowych. Wykonywanie różnorodnych obliczeń na zestawieniach liczbowych. Prezentacje graficzne zestawień liczbowych.
Grafika menedżerska i prezentacyjna Budowa prezentacji multimedialnych. Wstawianie obiektów na slajdy, efekty animacji.

Moduły kształcenia podstawowego:

Nazwa zajęć - Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich – wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W01; K_W09; K_W14; K_U15; K_U21; K_K01; K_K02; K_K03
Treści programowe
Wykład
Wprowadzenie do auksologii. Pojęcie, aspekty i uwarunkowania rozwoju fizycznego człowieka.
Rozwój człowieka w ontogenezie. Czynniki i rozwój osobniczy człowieka.
Czynniki rozwoju osobniczego człowieka. Egzogenne i endogenne czynniki rozwoju.
Mechanizmy funkcjonowania organizmu człowieka. Biologiczne i neurologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka.
Podstawy neurofizjologii. Neurofizjologia komórkowa, behawioralna, elektrofizjologia, neurofizjologia porównawcza.
Okres prenatalny. Rozwój i opieka prenatalna oraz poradnictwo genetyczne.
Determinanty zachowań człowieka. Wiedza dotycząca środowiskowych i genetycznych determinant zachowań człowieka.
Ćwiczenia

Charakterystyka okresu rozwoju progresywnego. Fazy rozwoju progresywnego.
Zmysły człowieka w ujęciu auksologicznym. Zmysł wzroku, słuchu, smaku, węchu, dotyku.
Uczenie się i pamięć. Biologiczne podstawy uczenia się i pamięci oraz zachowań emocjonalnych.
Charakterystyka okresu transwolucji. Metaplasia - okres charakteryzujący się równowagą.
Regresja i tanatologia. Charakterystyka rozwoju regresywnego i podstawy tanatologii.
Zagrożenia zdrowotne. Zagrożenia zdrowotne w różnych okresach rozwojowych człowieka.
Wspieranie rozwoju człowieka. Metody pracy psychologicznej wspierającej rozwój człowieka w różnych okresach jego cyklu życiowego w aspekcie medycznym.

Nazwa zajęć - Filozofia - wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W01; K U01; K U03; K K02; K K06
Treści programowe
Wykład
Pojęcie i przedmiot filozofii, zakres terminu. Wylanianie się poznania filozoficznego z mitycznego tłumaczenia rzeczywistości; pierwsi filozofowie greccy (Siedmiu Mędrców, szkoła jońska: Tales z Miletu, Anaksymander, Anaksymenes, szkoła pitagorejska); powstawanie języka i metod filozofii, pierwsze terminy: arche, apeiron, kosmos.
Specjalizacja w obrębie filozofii, powstawanie dyscyplin filozoficznych: ontologia, fizyka, logika, etyka. Szkoła eleacka: Parmenides, Zenon z Elei; Byt (to on) i prawda (aletheia); sofiści (Protagoras, Gorgiasz z Leontinoi) i Sokrates; problem arete; sokratycy mniejsi: szkoła kynidzka, cyranejska, elidzka; „kwestia sokratejska” i Platon.
Klasyczne systemy filozoficzne. Szkoły hellenistyczne. Platon: teoria idei; teoria polityczna: „Państwo” i „Prawa”; nauka o duszy; koncepcja zasad i platońskie „nauki niepisane”; Jedno (Hen)/ Dobro; Monada (monas) i nieokreślona Dyada (aorystas dyas); Arystoteles: Arystoteles: pojęcie substancji, 4 przyczyny, Pierwszy Poruszyciel; etyka; nauka o duszy; fizyka, logika i etyka epikurejska; kryterium prawdy: zmysły; fizyka, logika i etyka stoicka; kryterium prawdy: uchwyt kataleptyczny; definicje i błędy definiowania; sylogizmy; rachunek zdań.
Starożytna filozofia chrześcijańska. Gnostycy, apologety, Orygenes, Grzegorz Nysseńczyk, św. Augustyn.
Filozofia średniowiecza. Eriugena, św. Anzelm, św. Bernard, św. Tomasz, Ockham, Eckhard.
Początki filozofii nowożytnej. René Descartes (wątpienie, metoda indukcyjna, świadomość siebie (ego cogito), substancje: res cogitans i res extensa; etyka tymczasowa; analiza matematyczna wzorcem metodologicznym filozofii); Francis Bacon (krytyka języka jako medium filozofii (idola tribus, idola specus, idola fori, idola theatri), metoda indukcyjna).
Racjonalizm.

Spinoza: metoda geometryczna; natura naturans i natura naturata; poznanie dorównane i niedorównane; Leibniz: monada; teodycea; „Prowincjałki” Pascala i jakobini, „Myśli” jako zapowiedź egzystencjalizmu.
Empiryzm brytyjski i klasyczna filozofia niemiecka. Locke: tabula rasa; sensation, reflection, idee proste i idee złożone (substancje, modi, relacje); Berkeley: esse est percipi aut percipare; krytyka pojęcia substancji; Absolut w koncepcjach Fichtego i Schellinga; „Filozofia sztuki” Schellinga.
Pozytywizm i Pragmatyzm. Krytyka metafizyki; metoda pozytywna, nauki przyrodnicze jako paradygmatyczne dla poznania naukowego. Metoda pragmatyczna; pragmatyczna definicja prawdy; znak i znaczenie.
Ćwiczenia
Wilhelm Dilthey (Miejsce filozofii w systemie nauk o duchu (fragm. z O istocie filozofii; za: Z. Kuderowicz: Dilthey, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, s. 234 - 238.)). Kryterium naukowości (obiektywizm jako brak zaangażowania badacza?); problem przedmiotu badań (czy świat jest? czy jest tak, jak go postrzegamy? co zakłóca nasze postrzeganie i wpływa na nasze poznanie?); problem metody (rozumienie, ekspresje życia, rzeczy jako ekspresje życia, język, symbol).
Martin Heidegger: List o „humanizmie” (List o „humanizmie” (za: M. Heidegger: Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane, Czytelnik, Warszawa 1977, s.76 127.)). Problem świadomości czasu; historyczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania jaźni; poznanie transcendencji z głębi egzystencji „prześwit”; rola mowy.
Henri Bergson: O ewolucji życia – mechanizm i celowość (fragm., za: H. Bergson: Ewolucja twórcza, Wyd. Zielona Sowa, Kraków 2004, s.39 - 72.) Doświadczenie czasu (krytyka metody „kinematograficznej” myślenia o czasie); problem rozwoju i zmiany jaźni.
Umberto Eco: Strukturalizm ontologiczny i jego ideologia (za: U. Eco: Nieobecna struktura, Wydawnictwo KR, Warszawa 1996, s.21 24.). Pojęcia „świat możliwy”, „Słownik”, „Biblioteka”, „Encyklopedia”; wycieczki inferencyjne (poznanie transświatowe, transsystemowe); zalety i wady strukturalizmu jako stanowiska badawczego i metody.
Ludwig Wittgenstein: Tractatus logico philosophicus, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997 (wybrane tezy). Rachunek zdań, rachunek predykatów (elementy); analiza definicji; krytyka metafizyki; metoda analityczna.
Pragmatyzm Williama Jamesa. Do filozofii przez psychologię, pragmatyczna metoda, pragmatyczna teoria prawdy, radykalny empiryzm, filozofia religii

Nazwa zajęć - logika ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W01; K_U01; K_U04 K_K06
Treści programowe
Formy zadaniowe i zadania logiczne. Funktory zdaniotwórcze a spójniki mowy potocznej. Pojęcie zdania i formy zdaniowej. Określenie i stosowanie spójników: koniunkcji, alternatywy. Stosowanie negacji, równoważności i alternatywy rozłącznej. Budowa zdań logicznych. Studenci samodzielnie rozwiązują zadania z zakresu zdań i form zdaniowych. Rozwiązują proste równania i nierówności - jako przykład form zdaniowych. Samodzielnie konstruują przykłady takich obiektów, komentują, wskazują trudności związane z potocznym rozumieniem spójników zdaniotwórczych.

Twierdzenie logiczne i ich dowody. Pojęcie tautologii. Przykłady dowodzenia. Weryfikacja danych. Analizowanie. Syntezowanie. Abstrahowanie. Studenci poznają tautologię i samodzielnie dokonują ich dowodów, starają się zapamiętać tabelę wartości logicznych.
Zdania i prawa logiczne. Dowodzenie implikacji i równoważności. Studenci samodzielnie przeprowadzają dowody równoważności i implikacji.
Istota warunku koniecznego i dostatecznego. Kwantyfikatory. Przykłady warunków koniecznych i dostatecznych w teorii i praktyce. Określenie i znaczenie kwantyfikatorów: ogólnego i szczegółowego. Zdania zawierające zaprzeczenia kwantyfikatorów. Prawa de Morgana dla kwantyfikatorów. Studenci rozumieją i podają przykłady warunków koniecznych i dostatecznych, formułują proste zdania z kwantyfikatorami oceniając ich wartość logiczną, potrafią zastosować negację w rachunku kwantyfikatorów.
Zbiory i relacje. Rachunek zbiorów i relacji. Podstawowe własności relacji. Studenci wskazują i interpretują definicje, dokonują ilustracji graficznej. Budują zestawy przykładów dotyczących działań na zbiorach i relacji.
Ewaluacja - zdania i prawa logiczne, kwantyfikatory. Kolokwium pisemne z zakresu zdań i praw logicznych oraz kwantyfikatorów.
Retoryka i jej przydatność we współczesnym świecie. Formułowanie myśli. Mowa a myślenie. Nazwy i pojęcia. Definiowanie pojęć. Studenci demonstrują sposoby posługiwania się pewnymi rodzajami znaków, rozróżniają pojęcia oznaki stosują i interpretują wypowiedzi modalne, budują wypowiedzi złożone.
Elementy retoryki Historyczne ujęcie retoryki. Funkcje i zadania retoryki w świecie współczesnym. Dyskusja, przemówienie, interpretacja utworu literackiego jako przykłady sztuki retoryki.
Logika a komunikacja człowieka - o umiejętności przekonywania. Erystyka jako umiejętność przekonywania. Podstawowe fortele erystyczne wg. Schopenhauera. Różnice między dyskusją a sporem erystycznym.
Logika a komunikacja człowieka - sztuka prowadzenia sporów. Przykłady sporów erystycznych. Studenci dokonują prezentacji inscenizacji sporów erystycznych.
Logika a komunikacja człowieka - dyskusja w teorii i praktyce Rodzaje dyskusji, zasady jej prowadzenia i uczestniczenia. Studenci dokonują prezentacji inscenizacji dyskusji na wybrany wcześniej temat z zachowaniem zasad.
Poprawność logiczna. Błędy w słownym przekazywanym myśli. Błędy wnioskowania. Błędy logiczne i sposoby ich unikania. Paradoksy, złudzenia, sofizmaty, zagadki, pułapki logiczne. Studenci prezentują najciekawsze pułapki logiczne za pomocą fotografii, prezentacji multimedialnych, rysunków. Ćwiczą obalanie cudzych sądów oraz wskazują błędy.
Przegląd i znaczenie paradoksów. Rodzaje, sens i przykłady paradoksów. Studenci wyjaśniają wybrane przez siebie paradoksy i ilustrują je w dowolny sposób (scenka, model, fotografia, plakat, wypowiedź ustna).
Giełda logików ewaluacja i prezentacja rezultatów wynikających ze studiowania logiki. Studenci prezentują nabyte umiejętności logicznego uzasadniania i wnioskowania, pokazują różne formy logicznego myślenia i najczęściej popełnianych błędów. Wykazują potrzebę uzasadniania swoich przekonań.

Nazwa zajęć - Pierwsza pomoc ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W01; K W13; K U14; K U18 K K01
Treści programowe
Podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy. Pozycja boczna bezpieczna. Zachorowania. Uregulowania prawne, zasady wzywania służb ratowniczych, zasady bezpieczeństwa, pozycja boczna ustalona, postępowanie w różnego typu zachorowaniach.
Zatrucia. Resuscytacja krążeniowa oddechowa.

Ćwiczenia z R.K.O., rodzaje i postępowanie w zatruciach.
Postępowanie w nagłych przypadkach. Oparzenia, zadławienie, skład oraz właściwe wykorzystanie środków znajdujących się w apteczce pierwszej pomocy. R.K.O.+ A.E.D.
Urazy. Wypadki komunikacyjne, urazy kręgosłupa, krwotoki, urazy kostnowstawowe, ewakuacja poszkodowanego z pojazdu.
Zaliczenie. Losowanie trzech pytań.

Nazwa zajęć - Psychiatria wykład
efekty uczenia się K W12; K U12; K K01; K K06
Treści programowe
Psychiatria. Wprowadzenie do problematyki. Badania psychiatryczne, zasady diagnostyki, badania dodatkowe, wykorzystanie innych dziedzin w diagnostyce psychiatrycznej (m.in. pedagogiki).
Psychiczny rozwój człowieka. Mechanizmy obronne, kształtowanie, rola w rozwoju człowieka.
Psychopatologia. Psychologia ogólna, Psychologia szczegółowa, podstawowe objawy psychopatologiczne, diagnostyka, zespoły zaburzeń psychicznych.
Zaburzenia procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych. Zaburzenia świadomości, zaburzenia spostrzegania, zaburzenia uwagi (w tym pamięci, myślenia i intelektu).
Psychiatria dzieci i młodzieży. Diagnostyka i terapia upośledzenia umysłowego i zaburzeń rozwojowych.
Zaburzenia związane ze starzeniem się. Zaburzenia psychiczne okresu starzenia się, diagnostyka i terapia otępień, psychika inwolucyjna.
Syndromologia. Zespoły zaburzeń psychicznych z dominującymi zaburzeniami: świadomości, poznawczymi, emocjonalnymi, motorycznymi.
Schizofrenia. Etiologia; psychozy i zaburzenia schizotypowe, typy kliniczne; terapia biologiczna i psychospołeczna.
Zaburzenia osobowości. Diagnostyka i postępowanie w przypadku zaburzeń osobowości; osobowość dysocjalna, narcystyczna, histrioniczna.
Uzależnienie od środków psychoaktywnych. Patogeneza uzależnień, podział uzależnień, objawy i postępowanie kliniczne; zespół zależności alkoholowej.
Zaburzenia lękowe. Lęk paniczny; zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Definicje i różnicowanie. Terapia biologiczna (farmakoterapia).
Psychoterapia w psychiatrii. Wykorzystanie w psychiatrii psychoterapii (m.in. poznawczej, behawioralnej, psychodynamicznej, systemowej itd.); socjoterapia (wsparcie społeczne chorych).
Psychiatria sądowa. Psychiatra jako biegły sądowy; podstawy opiniowania; środki zabezpieczające w procesie cywilnym i karnym.
Postępowanie w stanach nagłych. Rozpoznanie stanów nagłych w psychiatrii; zachowania agresywne, trans, otępienie. Postępowanie lekarza w stanach nagłych, psychoterapia i współpraca z psychologiem.
Prawne podstawy psychiatrii.

Przymus bezpośredni w zaburzeniach i chorobach psychicznych, ubezwłasnowolnienie, organizacja lecznictwa.

Nazwa zajęć - Socjologia ogólna wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W01; K_W02; K_W10 K_W21; K_U03; K_U04 K_K02; K_K06
Treści programowe
Czym jest socjologia? Socjologia jako nauka. Powstanie o rozwój socjologii. Pojęcie wyobraźni socjologicznej. Pojęcie życia społecznego.
Podstawowe formy życia społecznego. Aktor społeczny i jego rola. Pojęcie zbiorowości społecznej, kształtowania się grupy społecznej. Rodzaje grup społecznych oraz zagadnienie więzi społecznej.
Interakcje społeczne i sieci stosunków społecznych. Interakcje społeczne jako podstawowy element i proces życia społecznego: działania społeczne, interakcje społeczne, stosunki społeczne, natura interakcji społecznych.
Jednostka i społeczeństwo. Socjalizacja jako proces powstania istoty społecznej. Wpływ socjalizacji na kształtowaniu osobowości i tożsamości. Zagadnienie kontroli społecznej, dewiacji i konformizmu.
Zagadnienia struktury społecznej i społecznych nierówności. Struktura społeczna i stratyfikacja społeczna. Wymiary i rodzaje systemów stratyfikacji społecznej. Ruchliwość społeczna i jej formy.
Ćwiczenia
Instytucje i organizacje społeczne. Rodzina jako podstawowa instytucja społeczna.
Kultura i jej rola w życiu społecznym. Socjologiczne sposoby rozumienia i definiowania kultury, sposoby uczestnictwa człowieka w kulturze, subkultury, kontrkultury, kultura masowa.
Zagadnienia władzy, przywództwa i wpływu społecznego. Przywództwo, władza i wpływy. Źródła władzy.
Podstawowe elementy zróżnicowania społecznego. Zróżnicowanie społeczeństw ze względu na płeć: zagadnienia płci kulturowej, różnice płci jako różnice społeczne.
Zróżnicowanie etniczne i kulturowe społeczeństw. Etniczność, naród, stereotypy i uprzedzenia.
Człowiek w przestrzeni społecznej. Przestrzeń społeczna, ośrodki miejskie i przestrzeń miejska.
Zagadnienia zmiany społecznej. Socjologia zmian społecznych.
Jak badać i analizować procesy i zjawiska społeczne? Z praktyki empirycznych badań socjologicznych.

Moduły kształcenia praktycznego:

Nazwa zajęć - Wprowadzenie do pedagogiki wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W01; K_W22; K_U05; K_K02; K_K03
Treści programowe
Wykład
Podstawowe pojęcia pedagogiki. Etapy rozwoju refleksji pedagogicznej. Wybrane pojęcia pedagogiki.
Pedagogika jako nauka. Kryteria odróżniające naukę od innych form działalności społecznej. Zadania pedagogiki. Przesłanki wyjaśniania zjawisk społecznych składających się na paradygmaty.

Podstawowe składniki dziedziny pedagogiki wychowanie, kształcenie. Klasyfikacja definicji pojęcia „wychowanie”. Kształcenie.
Podstawowe składniki dziedziny pedagogiki samo kształtowanie. Samo kształtowanie jako proces kierowania własnym rozwojem. Formy i warunki samo kształtowania. Struktura procesu samowychowania.
Nauki współpracujące z pedagogiką. Subdyscypliny pedagogiki. Obszary współpracy pedagogiki z innymi naukami.
Współczesne prądy i kierunki pedagogiczne. Wybrane współczesne prądy i kierunki pedagogiczne.
Podstawowe kategorie pedagogiczne. Warunki realizowania podmiotowości ucznia. Reguły i blokady działań twórczych w szkole.
Kompetencje nauczyciela. Rodzaje kompetencji nauczyciela.
Ćwiczenia
Pedagogika jako nauka o wychowaniu. Pojęcie wychowania i jego cechy. Przedmiot i zadania pedagogiki. Proces wychowawczy, jego struktura, właściwości, dynamika.
Subdyscypliny pedagogiki. Cele, zadania i funkcje. Nowe doktryny i paradygmaty. Zasady, metody i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej.
Style i postawy wychowawcze. Styl autokratyczny, demokratyczny, liberalny. Błędy wychowawcze. Indoktrynacja systemu edukacyjnego.
Podstawowe środowiska wychowawcze. Rodzina, szkoła, grupa rówieśnicza i ich wpływ na wychowanie jednostki.
Nauczanie i uczenie się w klasie. Style nauczania. Cele kształcenia (rodzaje celów, cele operacyjne). Strategie nauczania.
Zawód nauczyciela. Współczesne tendencje w kształceniu nauczycieli. Wzór osobowy, postawa i kunszt nauczycielski. Sylwetka nauczyciela – wychowawcy. Bariery komunikacyjne w klasie. Wybrane koncepcje partnerstwa edukacyjnego.
Planowanie pracy nauczyciela-wychowawcy. Rola nauczyciela w procesie wychowania szkolnego. Sposoby radzenia sobie z zachowaniami skrajnie wyzywającymi, niebezpiecznymi i destrukcyjnymi. Budowanie czytelnych komunikatów przeciwdziałających nieskutecznej dyscyplinie.
Zapisy Konwencji o Prawach Dziecka. Początki inicjatyw na rzecz praw dziecka. Prawa dziecka w świetle antypedagogiki. Regulacje prawne dotyczące ucznia z niepełnosprawnością.
Trudności i niepowodzenia szkolne. Zadania nauczyciela w rozpoznawaniu i likwidowaniu przyczyn trudności i niepowodzeń. Syndrom Nieadekwatnych Osiągnięć Szkolnych. Umiejętności terapeutyczne nauczyciela.
Rola środowisk wychowawczych w procesie wychowania. Współpraca rodziców ze szkołą, role pełnione przez rodziców.

Nazwa zajęć Analiza statystyczna w badaniach psychologicznych wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W04; K_W07; K_U02; K_U06; K_U13; K_K06; K_K07; K_K10
Treści programowe
Wykład
Podstawowe pojęcia statystyki. Populacja (skończona i nieskończona). Próba. Statystyka opisowa. Statystyka próby. Parametr. Estymator. Zmienne (zależne, niezależne, ciągłe, dyskretne, nominalne, porządkowe, przedziałowe, stosunkowe). Badanie korelacyjne. Eksperyment.

Rozkłady liczebności i ich przedstawienie graficzne. Liczebność i rozkład liczebności. Granice i środek przedział klasowy. Rozkład liczebności skumulowanych. Wielobok liczebności. Tendencja centralna. Zmienność. Skośność dodatnia i ujemna. Rozkład symetryczny i prostokątny.
Zapis statystyczny. Przedstawienie zmiennych w postaci liczbowych. Sumowanie wartości zmiennej. Reguły posługiwania się zapisem sumowania. Zapis stosowany w rozkładach liczebności.
Miary tendencji centralnej. Średnia arytmetyczna i jej obliczanie. Odchylenie od średniej. Cechy średniej arytmetycznej. Mediana, jej cechy i obliczanie. Wartość modalna. Porównywanie średniej mediany i wartości modalnej. Inne miary tendencji centralnej.
Miary zmienności, skośności i kurtozy. Rozstęp. Odchylenie przeciętne. Wariacja i odchylenie standardowe oraz przykłady ich zastosowania. Estymator: obciążony, nieobciążony. Stopnie swobody. Odchylenie standardowe z próby. Wyniki standardowe. Momenty średniej. Miary skośności i kurtozy.
Prawdopodobieństwo i rozkład dwumianowy. Istota prawdopodobieństwa. Możliwe wyniki. Prawdopodobieństwo łączne i warunkowe. Dodawania i mnożenie prawdopodobieństw. Rozkłady prawdopodobieństw. Permutacje i kombinacje. Rozkład dwumianowy. Właściwości dwumianu.
Krzywa normalna. Funkcje i krzywe liczebności. Krzywa normalna. Obszary pod krzywą. Właściwości rozkładu normalnego.
Ćwiczenia
Regresja i korelacja. Rodzaje związków między parami pomiarów. Równanie linii prostej. Regresja liniowa Y względem X oraz X względem Y. Linie regresji dla wyników wyrażonych w postaci odchyleń. Współczynnik korelacji i jego obliczanie. Korelacja i regresja dla wyników standardowych. Geometria korelacji. Założenie liniowości regresji. Dobór jednozmianowy. Korelacja a przyczynowość. Typy korelacji. Korelacja a wariancja sum i różnic.
Pobieranie prób i rozkład próby. Metody pobierania prób. Błędy próby. Rozkłady z prób (proporcji, różnic, średnich w populacji skończonej i nieskończenie wielkiej).
Oszacowanie i rozkład t. Rodzaje oszacowań (punktowe, przedziałowe). Właściwości oszacowań. Rozkład t. Stopnie swobody. Przedziały ufności dla średnich z prób dużych i małych.
Testowanie hipotez średnie. Hipoteza statystyczna, zerowa. Dwa rodzaje błędu. Poziomy istotności. Testy kierunkowe i bezkierunkowe. Testy istotności dla jednej średniej. Test t dla prób niezależnych i skorelowanych. Moc i odporność testu.
Testowanie hipotez inne statystyki. Istotność różnicy między: dwiema proporcjami niezależnymi/skorelowanymi; wariancjami przy próbach niezależnych; wariancjami skorelowanymi. Rozkład z próby współczynnika korelacji. Istotność współczynnika korelacji.
Analiza liczebności z zastosowaniem chi-kwadrat. Definicja chi-kwadrat. Rozkład z próby chi-kwadrat. Testy zgodności i niezależności. Współczynnik zbieżności. Małe liczebności oczekiwane.
Struktura i planowanie eksperymentów. Zmienne manipulacyjna i klasyfikacyjna. Klasyfikacja zmiennych. Eksperymenty jednoczynnikowe i czynnikowe. Randomizacja.
Analiza wariancji. Klasyfikacja jednoczynnikowa, dwuczynnikowa, trójczynnikowa.
Procedury porównań wielokrotnych. Kontrasty. Analiza trendu. Inne procedury porównań wielokrotnych.
Pomiary powtarzane i inne plany eksperymentalne.

Eksperyment jednoczynnikowy z pomiarami powtarzanymi. Eksperyment dwuczynnikowy z pomiarami powtarzanymi. Eksperyment jednoczynnikowy z pomiarami powtarzanymi w obrębie jednego czynnika. Symetria złożona. Epsilon.
Analiza kowariancji. Statystyczne a eksperymentalne kontrolowanie zmiennych ubocznych. Zmienna towarzysząca. Suma iloczynów oraz ich podział. Linie regresji.
Statystyka nieparametryczna. Statystyka rang. Nieparametryczne testy istotności.
Zagadnienia statystyczne konstruowania testów. Średnia trudności i pozycji testowej. Wariancja pozycji testu. Wzorce odpowiedzi. Zgodność wewnątrzna. Korelacja punktowo - dwuseryjna. Inne metody wyboru pozycji testu.
Błędy pomiaru Istota błędu. Współczynnik rzetelności. Wpływ błędu pomiaru na: średnią i wariancję, wariancję z próby średniej, wartość współczynnika korelacji. Rzetelność wyników różnicowych. Błąd standardowy pomiaru.
Przekształcanie wyników - normy. Przekształcenie. Standaryzacja. Normy. Punkty i rangi centylowe i ich obliczanie.
Wybrane techniki wielozmiennowe. Statystyka wielozmiennowa. Korelacja: sum, cząstkowa, cząstkowa drugiego rzędu, semicząstkowa, wielokrotna i kanoniczna. Ustalanie trafności krzyżowej. Regresja krokowa. Funkcja dyskryminacyjna.
Regresja wielokrotna i analiza wariancji. Kodowanie: zero-jedynkowe, quasiekperymentalne, ortogonalne. Inne zastosowania regresji wielokrotnej.
Analiza czynnikowa. Ograniczanie liczby zmiennych. Pojęcie struktury. Równania podstawowe. Składowe wariancji. Odtwarzanie współczynników korelacji. Metody wyodrębniania czynników. Zasoby zmienności wspólnej. Metoda czynnika głównego. Analityczne metody rotacji. Czynniki skorelowane.

Nazwa zajęć Arteterapia wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W12; K U18; K K02;
Treści programowe
Wykład
Geneza i rozwój arteterapii, definicje arteterapii i pochodnych (psychoterapii, kulturo terapii, terapii sztuką, terapii przez twórczość). Współczesne badania nad zastosowaniem arteterapii w procesie dydaktyczno-wychowawczym. Arteterapia i jej rodzaje.
Teoretyczne podstawy terapii sztuką i jej dziedziny wykorzystywane w praktyce terapeutycznej. Pojęcie i znaczenie terapii. Sztuka i jej wymiary wpływu na rozwój.
Ekspresja twórcza i jej walory terapeutyczne. Znaczenie ekspresji w rozwoju dzieci i dorosłych.
Wielowymiarowość zajęć terapii sztuką (korygowanie zaburzeń katarktyczna rola sztuki. Sztuka i aktywność artystyczna jako medium rozwój i korekty zaistniałych dysfunkcji.
Sztuka użytkowa przykładem kreatywnych zajęć terapeutycznych jej rodzaje i możliwości praktycznego wykorzystania. Zakresy wykorzystania sztuki w aktywnościach dnia codziennego.
Terapia zabawą. Ludyczność i zabawa w każdym wieku jako medium likwidujące napięcia. Ludyczność w życiu człowieka.
Ćwiczenia
Historia terapii sztuką. Pionierzy arteterapii.
Proces twórczy jako płaszczyzna rozwoju i uzdrowienia.

Istota i charakterystyka procesu twórczego.

Nazwa zajęć - Diagnostyka psychologiczna wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W09; K W15; K W17; K U02; K U06 K K04; K K05
Treści programowe
Wykład
Podstawowe pojęcia i definicje diagnozy psychologicznej. Pojęcia i definicje diagnozy psychologicznej.
Cele i obszary stosowania diagnozy psychologicznej. Cele i obszary diagnozy psychologicznej.
Modela diagnozy psychologicznej. Modele diagnozy psychologicznej.
Procedura diagnostyczna- Fazy procesu diagnostycznego. Procedura diagnostyczna. Uwarunkowania jej tworzenia.
Metody, techniki i narzędzia diagnostyki psychologicznej. Testy. Skale Inteligencji. Metody Projekcyjne. Kwestionariusze. Osobowości
Co wolno, a czego nie wolno diagnoście. Zagrożenia w postępowaniu diagnostycznym. Błędy diagnozy psychologicznej
ćwiczenia/warsztat
Testy psychologiczne. Testy psychologiczne- rodzaje i klasyfikacja. Uwarunkowania ich stosowania. Analiza przypadku.
Metody projekcyjne. Metody Projekcyjne - procedura badania, analiza jakościowa, interpretacja. Analiza przypadku.
Kwestionariusze osobowości. Kwestionariusze Osobowości- ich znaczenie w diagnostyce psychologicznej. Ocena trafności wyników. Opis wybranych narzędzi. Analiza przypadku.
Orzecznictwo psychologiczne dzieci. Uwarunkowania orzecznictwa psychologicznego dzieci. Dobór metod i narzędzi. Zasady wypełniania protokołu, interpretacja. Analiza przypadku.
Orzecznictwo psychologiczne młodzieży. Uwarunkowania orzecznictwa psychologicznego młodzieży. Dobór metod i narzędzi. Postawa etyczna diagnosty. Analiza przypadku.
Diagnoza psychologiczna pracownika. Uwarunkowania stosowania diagnozy psychologicznej pracownika. Dobór metod i narzędzi. Interpretacja danych. Analiza przypadku.
Diagnozowanie psychologiczne w sądownictwie. Metody i narzędzia badań stosowanych w sądownictwie. Analiza przypadku
Struktura opinii psychologicznej. Budowanie opinii psychologicznej do określonego przypadku.
Nabywanie (rozwijanie) kompetencji diagnostycznych. Metoda projektu- indywidualna aktywność studenta.

Nazwa zajęć - Edukacja emocjonalna wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W16; K W20; K U21; K; K K05
Treści programowe
Wykład
Emocje i ich wpływ na funkcjonowanie człowieka. Komponenty emocji. Ujawnianie i hamowanie emocji. Zachowanie jednostki w różnorodnych stanach emocjonalnych- źródła problemów emocjonalnych. Emocjonalne wspomaganie myślenia.
Inteligencja emocjonalna. Samokontrola emocji. Etapy i uwarunkowania rozwijania inteligencji emocjonalnej.

Techniki regulacji emocji Metody interwencji: modyfikacja schematów, zarządzanie stresem, rozwijanie akceptacji, uważności i współczucia wobec siebie, restrukturyzacja poznawcza. Trening Regulacji Emocji -metoda J. Korzewskiego. Techniki kontrolowania i regulacji emocji własnych i cudzych.
Profilaktyka kompetencji emocjonalnych dzieci i młodzieży. Wsparcie instytucjonalne jako czynnik radzenia sobie z emocjami. Warsztat regulacji emocji dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.
ćwiczenia/warsztat
Regulacja emocji w praktyce psychologiczno-pedagogicznej.
Rozwój inteligencji emocjonalnej. Trening rozwoju osobowego dzieci, młodzieży i dorosłych.
Techniki regulacji emocji wymiar praktyczny. Model regulacji emocji (Gross, Thompson). Selekcja sytuacji. Modyfikacja sytuacji. Kierowanie uwagi. Zmiana poznawcza. Zmiana zachowania. Techniki poznawcze i behawioralne w rozwoju umiejętności regulacji emocji dzieci młodzieży i dorosłych wymiar praktyczny.

Nazwa zajęć - Etyka rodzinna wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W02; K W09; K U01; K; K U08 K K01; K K06
Treści programowe
Wykład
Etymologia słowa „etyka”. Trzy działy etyki: normatywna, opisowa i metaetyka. Miejsce etyki rodzinnej w ramach powyższego podziału.
Etyka rodzinna. Etyka rodzinna a wiedza z zakresu psychologii i socjologii moralności.
Analiza reguł moralnych typowych dla kultury europejskiej i ich zastosowanie w etyce życia rodzinnego. Refleksja nad wiodącymi wartościami: sprawiedliwość, życzliwość, miłość. O idei wybaczenia i jej adresatach, czyli komu i kiedy powinniśmy wybaczyć?
Natura dobra i jego różne przejawy. Motywy egocentryczne i altruistyczne czynów moralnie pozytywnych. Różnica między moralną dobrocią a moralną słuszością.
Natura zła i jego różne przejawy w ramach relacji rodzinnych. Skąd zło w rodzinie?
Wyzwania współczesnej etyki. Stosunek ludzi do zwierząt (wyzwolenie zwierząt, status zwierząt w etyce personalistycznej).
ćwiczenia/warsztat
Prawo i etyka. Klauzula sumienia. Wolność sumienia. Obywatelskie nieposłuszeństwo.
Wyzwania współczesnej etyki. Etyka świata wirtualnego (netykieta, stalking, pornografia, „piractwo”).
Wyzwania współczesnej etyki. Wolność, równość, tolerancja.
Jak reagować na zło w ramach życia rodzinnego? Dyskusja w oparciu o przykłady.
Cele życia moralnego Szczęście, doskonałość, użyteczność społeczna.
Etyka rygorystyki moralnego w kontekście życia rodzinnego. Orientacja na sprawiedliwość i orientacja na troskę.
Życie rodzinne w świetle zasad etyki liberalnej. Dyskusja w oparciu o przykłady.
Edukacja wobec rodziny. Etos kobiecy a etos męski.

Nazwa zajęć - Etyka zawodu psychologa wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W17; K W20; K U10; K; K U14 K K01; K K06
Treści programowe
Wykład
Wprowadzenie. Czym jest etyka? Formułowanie i uzasadnianie zdań etycznych. Dobro jako podstawowe pojęcie etyczne. Różne rozumienie pojęcia dobra. Zagadnienie obiektywności etyki w pluralistycznym społeczeństwie.
Tożsamość zawodowa psychologa: kim jest psycholog i czym jest psychologia? Wielość paradygmatów psychologicznych a odpowiedzialność za poglądy. Zawód psychologa jako zawód zaufania publicznego. Środowisko psychologów jako środowisko profesjonalne. Modele relacji środowisk zawodowych ze społeczeństwem – perspektywa kontraktu. Kodeksy etyczno-zawodowe jako deklaracja i zobowiązanie wobec społeczeństwa. Solidarność zawodowa i jej granice.
Standardy etyczne zawodu psychologa: badania naukowe – stawianie hipotez, projektowanie i prowadzenie badań naukowych, opracowanie wyników badań i ich publikacja. Dobre obyczaje w nauce. Nauczanie psychologii, kształcenie psychologów. Student psychologii jako (przyszły) psycholog.
Standardy etyczne zawodu psychologa: diagnoza i orzecznictwo. Kwestie etyczne związane z doбором metod i technik diagnostycznych, interpretacją wyników i wydawaniem zaświadczeń/opinii/orzeczeń. Potencjalny konflikt prawda – dobro w pracy psychologa.
Standardy etyczne zawodu psychologa: psychoterapia i pomoc psychologiczna. Zasada autonomii a granice ingerowania w ludzką psychikę. Terapia dobrowolna i niedobrowolna.
Standardy etyczne zawodu psychologa: zasada poufności. Tajemnica zawodowa. Poufność – prywatność – anonimowość przywilej milczenia. Granice poufności.
Standardy etyczne zawodu psychologa: Nowe formy pracy psychologa (poradnictwo i terapia przez Internet). Psycholog w mediach. Popularyzacja wiedzy psychologicznej. Komercjalizacja wiedzy psychologicznej.
Psycholog poza zawodem – czy poza etyką zawodu? Nieetyczne zachowania psychologa. Rozwój zawodowy i osobisty jako postulat etyczny. Psycholog w życiu pozazawodowym – kwestie etycznego stosowania wiedzy psychologicznej w życiu prywatnym.
ćwiczenia/warsztat
Wprowadzenie w tematykę zajęć. Wybór tematów referatów.
Dobro jako podstawa etyki. Różne sposoby rozumienia pojęcia dobra i zła.
Etyka a psychologia. Co psychologia wnosi do etyki?
Odpowiedzialność za poglądy. Dyskusja.
Kim jest psycholog? Kto jest psychologiem? Tożsamość psychologii, tożsamość psychologa a możliwości stworzenia jednolitego kodeksu etycznego.
Kim jest klient? Zagadnienie dobra klienta
Poufność a tajemnica zawodowa. Zagadnienie odrębności etycznej zawodu.
Etyka w psychoterapii.
Psycholog w mediach.
Etyka badań naukowych w psychologii. Badania z udziałem ludzi.
Etyka badań naukowych w psychologii.

Alternatywne strategie badawcze udział
Etyczne aspekty pomocy psychologicznej udzielanej dzieciom i młodzieży. Problemy wychowawcze. Pomoc rodzicom i szkole.
Sylwetka profesjonalnego psychologa. Cechy osobowościowe, wiedza i umiejętności praktyczne. Rola doskonalenia osobistego i zawodowego w podnoszeniu efektywności działań profesjonalnych.

Nazwa zajęć - Historia myśli psychologicznej wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W01; K W02; K W03; K U03; K; K K02; K K03; K K04
Treści programowe
Wykład
Filozoficzne źródła psychologii. Wątki psychologiczne w klasycznych koncepcjach filozoficznych. Rola rozwoju myśli filozoficznych w wyodrębnieniu się psychologii jako oddzielnej dziedziny nauki. Filozoficzne źródła nowożytnej myśli psychologicznej.
Początki psychologii jako nauki. Wundta koncepcja psychologii jako nauki o świadomych przeżyciach.
Klasyczne koncepcje. Klasyczne koncepcje temperamentu, osobowości i zdolności umysłowych.
Polska myśl psychologiczna. Okres przednaukowy psychologiczny. Pierwsze zastosowanie psychologii w praktyce.
Funkcjonalizm, strukturalizm i psychologia postaci. Umysł w działaniu jako przedmiot badań psychologii. Funkcjonalizm jako droga do praktycznego zastosowania psychologii.
Psychologia stosowana. Podstawowe założenia powstania psychologii stosowanej.
Freudowska psychoanaliza i neofreudyści. Psychoanaliza jako rodzaj terapii psychodynamicznej rozwiniętej przez Freuda. Psychoanaliza od aspiracji naukowych do mitu. Nieświadoma świadomość. Psychologia indywidualne Adlera. Psychologia analityczna Junga.
ćwiczenia/warsztat
Psychologia humanistyczna i egzystencjalna. Psychologia humanistyczna jako reakcja na ograniczenia psychoanalizy.
Behawioryzm. Źródła, założenia i początki behawioryzmu.
Eksperymentalna analiza zachowania. Eksperymentalna analiza zachowania paradygmat badawczy stworzony przez B. Skinnera. Cele eksperymetalnej analizy zachowania. Wzmocnienia i rodzaje wzmocnień.
Neobehawioryzm i socjobehawioryzm. Analiza hipotetycznych zmiennych pośredniczących występujących pomiędzy bodźcem i reakcją. Bandura behawioryzm socjopoznawczy.
Psychologia poznawcza. Założenia i początki psychologii poznawczej.
Paradygmat poznawczy. Rola paradygmatu poznawczego we współczesnej psychologii i jego odmiany.
Psychologia Polska. Narodziny i rozwój polskiej psychologii.

Nazwa zajęć Klasyczne teorie osobowości wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W01; K W03; K W05; K U03; K U04; K; K K02; K K05
Treści programowe
Wykład

Zasadnicze problemy psychologii osobowości. Czym jest człowiek? Wewnętrzne i zewnętrzne determinanty zachowania: spór natura a wychowanie.
Problem psychofizyczny. Relacje łączące poznanie, emocje i zachowanie.
Psychoanaliza Freuda. Struktura i rozwój osobowości w ujęciu Zygmunta Freuda. Relacje łączące psychoanalizę z kulturą jako przykład wzajemnych związków teorii psychologicznych i kultury.
Psychologia analityczna Junga. Psychologia analityczna Carla Gustava Junga a psychoanaliza Zygmunta Freuda: różnice i podobieństwa. Typy psychiczne.
Psychologia indywidualna Adlera. Poczucie niepełnowartościowości i dążenie do jego przewyciężenia, cel i styl życia, twórcza jaźń i zainteresowanie społeczne – osobowościowe filary w ujęciu Alfreda Adlera.
ćwiczenia/warsztat
Neopsychologiczna teoria emocji K. Horney. Kulturowo-społeczne uwarunkowania rozwoju i funkcjonowania osobowości w teoriach Karen Horney i Ericha Fromma.
Psychospołeczna teoria rozwoju osobowości Erika H. Eriksona. Stadialny rozwój osobowości w biegu całego życia.
Uczeniowe ujęcie osobowości. Radykalny, lecz pozorny brak osobowości w teorii Burrhusa Fredericka Skinnera.
Osobowość jako zespół cech. Psychologia jednostki Gordona W. Allporta, czynnikowo-analityczne ujęcie cech Raymonda B. Cattella i trójczynnikowa teoria Hansa J. Eysencka.
Humanistyczne ujęcie osobowości Masłowa i fenomenologiczne Rogersa. Organicystyczna i syndromowa teoria ludzkich potrzeb Abrahama Masłowa. Struktura, dynamika i rozwój osobowości w skoncentrowanej na osobie teorii Carla Rogersa.
Psychoanaliza. Relacje łączące psychoanalizę z kulturą jako przykład wzajemnych związków teorii psychologicznych i kultury.
Psychodynamiczne ujęcie osobowości. Ogólna charakterystyka psychodynamicznego ujęcia osobowości.
Osobowość w ujęciu Junga. Struktura i dynamika osobowości w ujęciu Junga. Proces indywidualizacji.
Stadialny rozwój osobowości w biegu całego życia. Psychospołeczna teoria rozwoju osobowości Erika H. Eriksona.

Nazwa zajęć Mechanizmy stresu i radzenia sobie ze stresem ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W11; K_W13; K_W19; K_U05; K_U06; K; K_U09; K_U07 K_K02; K_K05
Treści programowe
ćwiczenia/warsztat
Istota stresu. Kiedy możemy mówić o stresie. Stres a emocje, frustracja i kryzys. Stres psychologiczny i psychologia stresu. Przedmiotowe i podmiotowe ujęcie stresu.
Biologia stresu. Biologiczny mechanizm stresu. Biologiczne różnice w reakcjach na pozytywne wyzwanie i zagrożenie. Energia przystosowania.
Przyczyny stresu. Stresujące wydarzenia życiowe. Stresory i sytuacje trudne. Frustracja i niemożność poradzenia sobie. Oceny i interpretacje. Utrata zasobów osobistych.

Nazwa zajęć - Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych wykład, ćwiczenia/warsztat

efekty uczenia się K W08; K W13; K U05; K U08; K; K02; K K03
Treści programowe
wykład
Mózgowe mechanizmy kontroli ruchowej. Wzajemne powiązania układu nerwowego oraz mięśniowego, odruchy i ruchy dowolne, układ piramidowy i pozapiramidowy, zasady współdziałania układu ruchowego z układem czuciowym.
Mózgowe podłoże języka. Język a mowa, ewolucja języka, nabywanie języka i hipoteza okresu krytycznego w kontekście plastyczności mózgu, struktury mózgowie zaangażowane w analizę językową, mózgowie podłoże zdolności czytania i pisanania.
Uwaga. Definicja zjawiska oraz podstawowe podziały z perspektywy psychologii procesów poznawczych, centrum i peryferia uwagowe, mózgowie podłoże procesów uwagowych automatycznych i wolicjonalnych.
Pamięć. Definicja zjawiska, koncepcja magazynowa pamięci oraz podział Squire'a, struktury mózgowie zaangażowane w zapamiętywanie, model pamięci roboczej oraz jego korelaty mózgowie, specyficzne zjawiska pamięciowe w kontekście biopsychologii.
Mózgowe podłoże wybranych procesów psychopatologicznych. Rodzaje uzależnień, neurochemiczny mechanizm uzależnienia od substancji psychoaktywnych; zaburzenia nastroju i ich podłoże neuronalne; neurorozwojowe i biopsychologiczne modele schizofrenii.
Asymetria mózgowa. Podstawowe założenia, sposoby badania asymetrii mózgowej, funkcje psychiczne wykazujące specjalizację półkulową, związek leworęczności i płci z wzorcami mózgowej asymetrii.
Podsumowanie. Problem świadomości z perspektywy biopsychologii.
ćwiczenia/warsztat
Analiza mechanizmu ruchów dowolnych. Organizacja pierwszorzędowej kory ruchowej i jej podobieństwo wobec kory somatosensorycznej, rola spełniana przez dodatkowe pole ruchowe oraz okolicę przedruchową, funkcje mózdzku, rdzenia kręgowego oraz jąder podstawy, mózgowie podłoże chorób neurodegeneracyjnych w obszarze ruchu.
Mowa. Charakterystyka ośrodków mózgowych mowy oraz struktur je łączących, drogi korowe i podkorowe dla mowy, analiza specyficznych metody diagnostycznych dla lokalizacji ośrodków mowy, reorganizacja mózgu i przywracanie utraconych funkcji językowych, możliwości aktywacja ośrodków mowy przez systemy inne niż mowa (język migowy, muzyka).
Analiza mózgowych systemów uwagowych. Teoria Posnera, neuronalny substrat uwagi selektywnej oraz mechanizmu reorientacji uwagowej, konkurencja bodźców w polu uwagowym, specyfika zadań neuropoznawczych testujących uwagę.
Charakterystyka roli poszczególnych struktur mózgowych dla różnych typów pamięci. Jądra podstawy, hipokamp, kory skroniowej i czołowej, interakcja systemów pamięciowych ze strukturami układu limbicznego, podstawy neuronalne etapów procesu pamięciowego.
Mózgowe podłoże zjawisk afektywnych. Neuronalne podłoże emocji pozytywnych i negatywnych, struktury układu limbicznego, krąg Papeza, mózgowy układ nagrody, neurochemiczna baza uczenia się awersyjnego, rola ciała migdałowatego w procesach emocjonalnych, zróżnicowanie funkcjonalne mózgowego podłoża percepcji i ekspresji emocji.
Charakterystyka poznania społecznego z perspektywy biopsychologii. Mózgowa specjalizacja w zakresie przetwarzania twarzy, koncepcja neuronów lustrzanych – mózgowie podłoże detekcji intencji oraz empatii, współlnianie uwagi oraz sterowanie uwagą wzrokową w kontekście społecznym.

Nazwa zajęć - Negocjacje i mediacje wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W09; K_W12; K_W16; K_U05; K_U18; K_U19; K; K02; K_K06
Treści programowe
wykład
Konflikt społeczny - istota, cechy i typy. Definicja konfliktu. Cechy konfliktu. Fazy – dynamika konfliktu. Typy konfliktu. Przyczyny, skutki konfliktu społecznego.
Negocjacje jako sposób rozwiązywania konfliktów. Pojęcie negocjacji. Style negocjacji. Przebieg negocjacji. Zasady negocjacji. Strategie negocjacyjne.
Przebieg negocjacji. Przygotowanie. Otwarcie. Gra środkowa - rozwinięcie. Gra końcowa.
Negocjacje w różnych kulturach świata. Różnice kulturowe w komunikacji werbalnej i niewerbalnej. Styl negocjowania w podstawowych rodzajach kultur (wg R. Gestelanda, G. Hofstede, E. Halla).
Mediacje w negocjacjach. Pojęcie i istota mediacji. Etapy mediacji. Błędy w mediacji.
Etyczne aspekty negocjacji i mediacji. Czynniki nieetycznych zachowań w negocjacjach. Obszary nieetycznych zachowań.
wykład, ćwiczenia/warsztat
Wywieranie wpływu na ludzi i techniki perswazji. Zasady wywierania wpływu na ludzi. Techniki manipulacyjne. Znaczenie presupozycji, stawianie pytań, emocje i rola akcentowania.
Warunki skutecznego rozwiązywania konfliktów. Postawy wobec konfliktu. Warunki rozwiązywania konfliktu według D. Johnsona.
Przygotowanie i planowanie negocjacji. Wyznaczanie celów. Wyznaczanie ustępstw. Analiza SWOT. Planowanie faz negocjacji.
Komunikacja w negocjacjach. Istota i elementy komunikacji w negocjacjach. Dopasowanie werbalne i niewerbalne. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Bariery komunikacyjne w negocjacjach i radzenie sobie z nimi.
Metody i style prowadzenia negocjacji. Styl miękki, twardy, merytoryczny. Metody i techniki negocjacyjne. Zalety i wady stosowanych technik i stylów negocjacji. Cechy skutecznego negocjatora.
Rola asertywności w negocjacjach. Pojęcie i istota asertywności. Skuteczne odmawianie. Kontekst psychologiczny asertywności w negocjacjach.
Przygotowanie i przebieg mediacji. Pierwsze spotkanie ze stronami konfliktu. Zasady prowadzenia mediacji. Cechy skutecznego mediatora.
Etyka negocjacji Etyczny negocjator. Etyczny mediator. Obszary nieetycznych zachowań: procesu, podziału, reprezentacji, interwencji. Etyczne modele sytuacji negocjacyjnej.
Trening negocjacyjny. Negocjacje zespołowe. Podział ról w zespole negocjacyjnym. Zastosowanie metod i stylów negocjacji. Kodeks etyki negocjatora.
Trening mediacyjny. Kompetencje mediatora. Przygotowanie i prowadzenie mediacji. Prawa i obowiązki mediatora. Kodeks etyczny mediatora.

Nazwa zajęć - Pamięć i uczenie się wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W08; K_U05; K_U07; K03; K05; K_K06
Treści programowe
wykład

Pamięć - definicje i pojęcia pamięci i uczenie się. Podstawowe pojęcia i terminy procesu zapamiętywania.
Neuronalne podstawy uczenia się. Etapy i cechy pamięci. Opis etapów i cech pamięci.
Zaburzenia pamięci. Charakterystyka zaburzeń i uwarunkowań występujących w procesie zapamiętywania.
Wzmocnienie i usprawnianie procesu zapamiętywania. Działania wspomagające proces zapamiętywania.
Metody wspomagania pamięci Neuropedagogika. Mnemotechnika w zapamiętywaniu określonych treści.
Uwarunkowania skuteczności i efektywności uczenia się. Czynniki warunkujące skuteczność i efektywność uczenia się.
Motywacja a proces uczenia się Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna. Tworzenie uwarunkowań wpływających na motywację wewnętrzną w procesie doskonalenia własnego i innych potencjału intelektualnego.
ćwiczenia/warsztat
Rodzaje pamięci. Zestaw ćwiczeń rozwijających pamięć wzrokową, słuchową, mechaniczną.
Kolejność etapów pamięci. Doskonalenie etapów zapamiętywania - trening pamięci.
Uwaga w procesie przetwarzania informacji. Koncentracja uwagi alternatywne sposoby jej wzmacniania.
Sposoby rozwijania koncentracji uwagi i pamięci – trening. Trening pamięci przy zastosowaniu mnemotechniki.
Strategie uczenia się. Opis różnorodnych strategii uczenia się. Rozpoznawanie własnej strategii i uwzględnianie uwarunkowań w szybkim i trwałym zapamiętywaniu wybranych treści.
Wyobrażenia w zgłębianiu technik pamięciowych. Funkcje prawej i lewej półkuli mózgowej. Skojarzenia i wyobrażenia w mnemotechnice.
Testy -preferencje do uczenia się. Rozpoznawanie własnego i innych osób stylu uczenia się. Zastosowania praktyczne
Organizacja środowiska sprzyjającego efektywnej pracy mózgu. Poradnik uwarunkowań sprzyjających procesowi uczenia się. Podsumowanie zdobytych treści.

Nazwa zajęć - Podstawy metodologii badań psychologicznych wykład, ćwiczenia/warsztat efekty uczenia się K_W01; K_W02; K_W04; K_U01; K_U02; U04; K_K02; K_K04
Treści programowe
wykład
Spór, dowód, wnioskowanie. Spór, dowód, wnioskowanie. Wnioskowanie indukcyjne w naukach empirycznych.
Grupy i plany badawcze. Dobór grupy i plany badawcze. Zastosowanie metody eksperymentalnej.
Prezentacja wyników badań. Komunikowanie i prezentacja wyników badań.
Skale pomiarowe i błąd pomiaru. Skale pomiarowe i błąd pomiaru, losowość, błąd i wartość oczekiwana.
Miary, zmienność, rozkład danych. Rozkłady danych, miary położenia i zmienności. Korelacja i regresja.
ćwiczenia/warsztat
Teoria, model - świat. Teoria model - świat. Podstawy psychometrii.
Wnioskowanie. Metaanalizy i wnioskowanie z różnic między grupami. Wnioskowanie dedukcyjne i indukcyjne.

Błędy logiczne i metoda eksperymentalna.
Dobór grupy badawczej. Skale pomiarowe.
Komunikowanie wyników badań i prezentacja wyników.
Matematyczne podłoże analizy zjawisk losowych.
Miary położenia i zmienności. Korelacja i regresja.
Podstawy psychometrii.
Modele teoretyczne

Nazwa zajęć - Podstawy neuropsychologii wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W12; K W13; K U16; K U17; U19; K K01; K K02
Treści programowe
wykład
Funkcje psychiczne człowieka. Historyczne i współczesne koncepcje lokalizacji funkcji psychicznych; budowa i funkcja neuronu i komórki gwałowej; neuroprzewodność; anatomia i funkcjonowanie układu nerwowego.
Relacja mózg-umysł. Neurobiologiczne podłoże procesów poznawczych (uwaga, percepcja, pamięć, funkcje językowe).
Zaburzenia neurologiczne u dzieci i dorosłych. Symptom, syndrom w neurologii. Charakterystyka i podział wybranych schorzeń neurologicznych (urazy czaszkowo-mózgowe, choroby naczyniowe mózgu, choroby zwyrodnieniowe mózgu).
Zaburzenia neuropsychologiczne u dzieci i dorosłych. Charakterystyka wybranych zaburzeń neuropsychologicznych: agnozja, apraksja, afazja, dyzartia, akalkulia, dysleksja, dysgrafia, aleksja, amnezja i inne. Zaburzenia emocjonalne po uszkodzeniu mózgu; zespół dysfunkcji wykonawczej
Terapia i rehabilitacja neuropsychologiczna. Wprowadzenie podstawowej terminologii. Neuroplastyczność – podłoże dla zmiany mózgu. Podstawowe zasady rehabilitacji neuropsychologicznej wg Prigatano. Wybrane metody terapii neuropsychologicznej w zależności od dysfunkcji/zaburzenia.
ćwiczenia/warsztat
Diagnoza neuropsychologiczna. Typy diagnozy neuropsychologicznej. Diagnoza psychologiczna i medyczna (neurologiczna, psychiatryczna).
Wybrane metody diagnozy procesów poznawczych. Charakterystyka wybranych metod diagnostycznych w zakresie procesów poznawczych.
Przedstawienie wybranych metod terapii i rehabilitacji neuropsychologicznej. Ćwiczenia funkcji poznawczych; ćwiczenia funkcji językowych; programy komputerowe.
Analiza wybranych przypadków klinicznych. Omówienie wybranych przypadków-ćwiczenia.

Nazwa zajęć - Pomoc psychologiczna dorosłym wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W12; K U09; U04; K K03
Treści programowe
wykład
Podstawy klinicznej diagnozy psychologicznej. Modele psychologicznej diagnozy klinicznej (nozologiczny, funkcjonalny, psychospołeczny).
Psychologiczna diagnoza kliniczna z nastawieniem na problemy społeczne. Ekspertyza psychologiczna, diagnoza kliniczna grupy.
Interwencja kryzysowa w sytuacjach traumatycznych. Kryzys emocjonalny. Kryzys a wydarzenia krytyczne.
Charakterystyka kryzysu. Obszary kryzysów; kryzysy rozwojowe, kryzys sytuacyjny, kryzys egzystencjalny, kryzys

środowiskowy. Stany transkryzysowe.
Podstawy i modele psychoterapii. Relacja terapeuta-pacjent budowanie kontaktu z pacjentem w terapii indywidualnej.
Pomoc psychologiczna małżeńska i rodzinna. Systemowe rozumienie rodziny – wybrane zagadnienia.
ćwiczenia/warsztat
Etapy badania diagnostycznego. Sytuacja badania (motywacja osoby badanej, nastawienie na współpracę, lęk przed oceną, efekt oczekowań interpersonalnych).
Wybrane metody diagnozy klinicznej Problemy zastosowania metod w diagnozie klinicznej.
Modele interwencji kryzysowej. Kryzys w stresie chronicznym. Kryzys w paradygmacie socjokulturowym. Założenia interwencji kryzysowej.
Indywidualna pomoc w kryzysie. Cele i zadania, zasady interwencji kryzysowej. Przebieg interwencji kryzysowej. Strategie i techniki oddziaływania w interwencji kryzysowej
Wstępna diagnoza pacjenta dla potrzeb terapii. Zawarcie kontraktu terapeutycznego. Budowanie dialogu terapeutycznego w świetle koncepcji różnych szkół terapeutycznych.
Podstawowe nurty i szkoły psychoterapeutyczne. Terapia humanistyczno-egzystencjalna. Terapia Gestalt. Krótkoterminowa terapia strategiczna wg przedstawicieli szkoły z Palo Alto Terapia strategiczna M. Ericksona. Terapia poznawczo-behawioralna, terapia psychodynamiczna.
Konflikty w małżeństwie a równowaga sił pomiędzy partnerami. Konflikty małżeńskie i ich rozwiązywanie – bariery współpracy. Przebieg procesu terapii małżeńskiej. Konflikt rozwodowy i jego skutki – rozwód w perspektywie indywidualnej, diadycznej i rodzinnej.
Proces mediacji rodzinnych – etapy i wybrane techniki pracy, Treningi umiejętności pomocne w rozwiązywaniu konfliktów małżeńskich i rodzinnych a profilaktyka.

Nazwa zajęć - Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W11; K W12; K W17; K U09; U44; K U19; K K02; K K06; K K08
Treści programowe
wykład
Dzieci i młodzież jako specyficzni odbiorcy pomocy psychologicznej. Dzieci i młodzież jako specyficzni odbiorcy pomocy psychologicznej. Wiek, rozwój jako determinanty pomocy psychologicznej.
Formy pomocy. Główne formy pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży (psychoedukacja, poradnictwo, interwencja kryzysowa, psychoterapia).
Organizacja pomocy. Sposoby organizacji pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży (pomoc indywidualna, grupowa, rodzinna, współpraca z instytucjami).
Etapy pomocy. Relacja pomagania, etapy pomocy psychologicznej dzieci i młodzieży i zagadnienia etyczne.
ćwiczenia/warsztat
Nawiązanie kontaktu z dziećmi i młodzieżą. Nawiązanie kontaktu z dziećmi i młodzieżą.
Wywiad i rozmowa wspierająca z dzieckiem i nastolatkiem. Podczas rozmowy jest wrażliwy na potrzeby swoje i odbiorców.
Poradnictwo rodzinne. Podczas rozmowy jest wrażliwy na potrzeby swoje i odbiorców.
Grupowe formy pomocy dzieciom i młodzieży.

Rodzaje grup. Określenie potrzeb grupy. Plan prowadzenia grupy. Sporządzenie programu grupy. Ocena dzieci pod względem włączenia ich do grupy. Rola osoby prowadzącej. Ocena skuteczności programu grupy.
Interwencja wobec dziecka i nastolatka w kryzysie. Interwencja wobec dziecka i nastolatka w kryzysie.
Współpraca psychologa z instytucjami. Współpraca psychologa z instytucjami.
Dylematy etyczne w pomocy dzieciom i młodzieży

Nazwa zajęć - Praca z grupą ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W12; K W16; K U19; K K02;
Treści programowe
Ćwiczenia - warsztat
Grupa uwarunkowania jej tworzenia. Warunki kwalifikacji. Podstawowe zasady prowadzenia grupy. Zalety pracy grupowej. Rodzaje grup terapeutycznych.
Procesy grupowe. Diagnozowanie grupy. Etapy jej rozwoju. Dynamika rozwoju grupy prawidłowości i zakłócenia. Normy grupowe. Proces grupowy i jego znaczenie w pracy trenera. Struktura grupy: układ ról grupowych, spójność grupy.
Budowanie wizerunku w grupie. Skala pierwszego wrażenia. Nabywanie umiejętności autoprezentacji. Uwarunkowania budowania wizerunku w grupie. Wzbudzanie i utrzymywanie zainteresowania grupy. Techniki panowania nad treścią i postępowania w trudnych sytuacjach.
Techniki pracy z grupą. Integracja grupy. Techniki komunikacyjne, koncentrujące, energetyzujące i dramowe. Metoda Gestalt.
Konflikt w grupie. Interwencja w sytuacji trudnej. Doskonalenie umiejętności społecznych. Inteligencja emocjonalna - kontrolowanie stanu emocjonalnego.

Nazwa zajęć - Psychologia emocji i motywacji wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W03; K W13; K W16; K U03; K U05; K U09; K K02; K K03; K K06
Treści programowe
Wykład
Czym są emocje. Problem rozumienia pojęcia emocji. Emocje jako zjawisko o charakterze interakcyjnym.
Zróznicowanie emocji i ich właściwości. Kategorie czy wymiary emocji. Emocje pierwotne i wtórne. Podstawowe kategorie i poziomy analizy emocji. Właściwości i funkcje emocji.
Predyspozycje i procesy emocjonalne w interpretacji teorii klasycznych. Zmiany cielesne podstawą wzbudzania emocji. Analizy W. Cannon. Poznanie i ocena podstawą emocji (M. Arnold). Percepcyjno motywacyjna teoria R.W. Leepera. Ekspresja emocji jako podstawa adaptacji. Podstawowe modele emocji.
Poziom predyspozycji emocjonalnych - emocje w perspektywie biologicznej. Układy struktur neuronalnych jako podstawa emocji. Neurofizjologiczne mechanizmy zróżnicowanych kategorii emocji i ekspresji emocji. Znaczenie systemów pobudzania i hamowania.
Ekspresja jako podstawa dyspozycji i stanów emocjonalnych. Emocje w perspektywie obserwatora. Dowody na znaczenie ekspresji. Podstawowe teorie ekspresywne. Wielofunkcyjna rola ekspresji emocji w życiu człowieka.
Próby rozstrzygnięcia dylematu poznanie, wymiar doświadczenia i świadomości jako dyspozycja i wyznacznik przebiegu procesu emocjonalnego - emocje w perspektywie podmiotu.

Próba integracji peryferyjnego i poznawczego modelu emocji w interpretacji S. Schachtera. Próby wyjaśnienia relacji poznanie - emocje przez zróżnicowanie na poziomy, systemy i sposoby przetwarzania informacji. Jednoczesność i nierozdzielność procesów poznawczych oraz emocji. Mechanizmy tworzenia doświadczenia emocjonalnego. Świadomość i doświadczenie emocji perspektywa poznawcza. Doświadczenie emocji w interpretacji fenomenologicznej. Doświadczenie jako komponent emocji.
Socjokulturowe interpretacje emocji - emocje w perspektywie społecznej. Znaczenie kontekstu społeczno-kulturowego w kształtowaniu emocji. Kultura jako podstaw rozwoju umysłowości i interpretacji emocji. Społeczno-kulturowe teorie i modele interpretacji emocji. Emocje a relacje społeczne.
ćwiczenia/warsztat
Badania emocji. Pojmowanie, kryteria i sposoby analizy motywacji. Możliwości pomiaru emocji, sposoby pomiaru komponentu, doświadczenia i świadomości emocji. Psychofizjologiczne wskaźniki emocji. Behawioralne metody pomiaru emocji. Źródła i rodzaje motywacji. Analiza motywacji w kategoriach predyspozycji - dyspozycji stanu - procesu.
Pojmowanie, kryteria i sposoby analizy motywacji. Pojęcie motywacji i jej cechy. Źródła i rodzaje motywacji. Analiza motywacji w kategoriach predyspozycji.
Od instynktu do potrzeby realizacji siebie samego. Instykt jako podstawa motywacji. Popęd jako forma dyspozycji motywacyjnej. Dążenie do realizacji siebie jako dyspozycja motywacyjna.
Potrzeba aktywacji i stymulacji jako dyspozycja motywacyjna. Poziom energetyczny wskaźnikiem emocji i motywacji. Analiza dążenia do optymalnego poziomu aktywacji. Rola zapotrzebowania na stymulację. Predyspozycje i dyspozycje do stymulacji.
Dążenie do równowagi jako podstawa uaktywnienia stanów i procesów motywacyjnych. Homeostaza jako wyznacznik stanu i procesu motywacji. Mechanizmy dążenia do równowagi poznawczej. Dążenie do równowagi emocjonalnej jako podstawa motywacji. Mechanizmy i rodzaje regulacji, samoregulacja jako mechanizm dążenia do równowagi.
Mechanizmy kształtowania motywacji wtórnej. Motywacja wtórna (lub nabyta) w interpretacji Freuda. Mechanizmy autonomii funkcjonalnej.
Interakcja między predyspozycjami motywacyjnymi a afektami jako podstawa motywacji. Prekursorzy teorii hedonistycznych i podnietowych. Hedonistyczna koncepcja motywacji P. Younga. Podnietowa teoria motywacji D.C. McClellanda.
Emocje a dyspozycje i stany motywacyjne. Emocje a popędy, emocje jako czynniki wyznaczające stany motywacyjne. Uczucia moralne a motywacja.
Frustracje, konflikty, kryzysy jako stany emocjonalno-motywacyjne. Frustracja a motywacja, konflikty motywacyjne. Kryzysy jako źródło motywacji. Mechanizmy obronne jako motywy.
Od wartości narzucanych ku wartościom wybieranym. Potrzeby źródłem wartości. Mechanizmy nadawania znaczeń. Spójność wartości jako podstawowy motyw. JA centrum i wyznacznikiem wartości.
JA - jako źródło i fundament ludzkiej motywacji. Rola JA we wzbudzaniu motywacji. Potrzeba wartości siebie jako motyw. Stany uczuciowe związane z samym sobą jako źródło motywacji.

Nazwa zajęć - Psychologia kliniczna dorosłych wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K_W11; K_W12; K_U12; K_K01
Treści programowe
wykład
Zaburzenia zachowania i osobowości. Zaburzenia zachowania, osobowości i zaburzenia lękowe.

Problematyka choroby psychicznej, zaburzeń osobowości i zaburzeń lękowych w świetle paradygmatów współczesnej psychiatrii i psychologii klinicznej definiowanie charakterystyka głównych założeń model: typologicznego, dynamicznego, opisowego, systemowego.
Zaburzenia lękowe. Koncepcje zaburzeń lękowych.
Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego.
Zaburzenia spowodowane używaniem środków psychoaktywnych. Nadużywanie i uzależnienie od substancji psychoaktywnych obraz kliniczny. Koncepcje i modele uzależnienia.
Zaburzenia psychotyczne i zaburzenia afektywne. Obraz kliniczny schizofrenii i zaburzeń afektywnych.
ćwiczenia/warsztat
Zaburzenia osobowości- zespoły kliniczne zaburzeń w dawnych i współczesnych klasyfikacjach psychiatrycznych. Szczegółowa prezentacja zaburzeń.
Koncepcje zaburzeń lękowych. Przyczyny psychospołeczne, biologiczne. Prezentacja teoretycznych podstaw rozumienia zaburzeń osobowości, zaburzeń lękowych w psychologii klinicznej, psychiatrii. Szczegółowa analiza mechanizmu powstawania zaburzeń
Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego. Kryzys i jego główne przejawy w życiu człowieka. Odporność psychiczna.
Pomoc psychologiczna i profilaktyka uzależnień. Alkoholizm jako choroba. Modele i koncepcje przyczyn uzależnienia. Obraz kliniczny uzależnienia od alkoholu. Mechanizm uzależnienia fizjologicznego, mechanizm uzależnienia psychologicznego.
Klasyczne postaci schizofrenii. Schizofrenia - obraz kliniczny schizofrenii. Psychologiczne mechanizmy schizofrenii procesy poznawcze, dynamika emocji, indywidualizacja i tożsamość.
Zaburzenia afektywne. Zespół depresyjny, zespół maniakałny- kryteria diagnostyczne, obraz kliniczny.

Nazwa zajęć - Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W09; K W11; K W12; K U15; K U17; K K03; K K04
Treści programowe
wykład
Początki i kierunki rozwoju psychologii klinicznej. Wkład podstawowych kierunków psychologii do psychologii klinicznej.
Przedmiot i zadania psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. Znaczenie podejścia rozwojowo-społecznego w analizie zaburzeń psychicznych.
Ogólne zagadnienia z zakresu psychopatologii. Udział czynników genetycznych i nabytych w etiopatogenezie zaburzeń rozwoju.
Klasyfikacja zaburzeń rozwojowych. Diagnostyka psychologiczna i psychiatryczna. Kryteria diagnostyczne zaburzeń rozwoju.

Postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Specyfika postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w odniesieniu do dzieci i młodzieży.
ćwiczenia/warsztat
Upośledzenie umysłowe. Etiologia; stopnie upośledzenia; możliwości rozwojowe dzieci upośledzonych w różnym stopniu.
Całościowe zaburzenia rozwoju. Autyzm dziecięcy, zespół Aspergera; objawy kliniczne, możliwości rozwojowe dzieci autystycznych, problemy szkolne, pomoc psychologiczno-pedagogiczna.
Zaburzenia hiperkinetyczne z deficytem uwagi. ADHD - szczególne problemy osobowościowe i społeczne dzieci z ADHD; pomoc w problemach szkolnych i rodzinnych.
Zaburzenia emocji - depresja wielka i nerwicowa. Depresja wśród dzieci i młodzieży, problem samobójstw, pomoc psychologiczna.
Zaburzenia lękowe Lęk społeczny i jego konsekwencje dla rozwoju kariery jednostki. Lęk separacyjny.
Ostre reakcje na stres, zespół stresu pourazowego. Diagnoza i terapia psychologiczna dzieci w sytuacjach ostrego i przewlekłego stresu psychologicznego.
Obserwacja i rozmowa psychologiczna podstawowe metody diagnostyki psychologicznej. Behawioralne wskaźniki zaburzonego zachowania w omówionych zespołach chorobowych

Nazwa zajęć Psychologia komunikacji wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W02; K W10; K U01; K U19; K K02: K K05
Treści programowe
wykład
Wprowadzenie do komunikacji. Pojęcie i istota komunikowania. Funkcje komunikowania. Uczestnicy procesu komunikacji.
Komunikowanie się jako proces. Sposoby porozumiewania się między ludźmi. Formy i typy komunikowania. Modele komunikacji.
Komunikacja werbalna. Rola i zadania komunikacji werbalnej. Zakres kodów językowych. Sposoby dostosowania kodów do rozmówcy.
Komunikacja niewerbalnej. Elementy komunikacji niewerbalnej. Funkcje i właściwości komunikacji niewerbalnej. Typy komunikacji niewerbalnej.
Bariery komunikacyjne Rodzaje barier komunikacyjnych. Nietypowe sytuacje komunikacyjne.
Różnorodność komunikacyjna. Komunikacja dorosłych. Komunikacja z dzieckiem. Różnice i podobieństwa. Różnice kulturowe.
ćwiczenia/warsztat
Komunikacja schemat. Elementy schematu komunikacji. Uczestnicy procesu komunikacji. Komunikacja interpersonalna a komunikacja między grupami.
Komunikowanie werbalne i niewerbalne. Rola komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w sytuacjach problemowych.
Filtry informacyjne. Aktywność półkul mózgowych. Inteligencja wieloraka. Polisensoryczność.
Preferencje uczestników procesu komunikacji. Diagnoza własnego stylu komunikacji. Diagnoza stylu komunikacji odbiorcy. Dopasowanie komunikacyjne uczestników procesu komunikacji.
Narzędzia komunikacji. Aktywne słuchanie. Formułowanie pytań w komunikacji. Komunikowanie typu
Asertywność w komunikacji.

Pojęcie i istota asertywności Etyczne odmawianie.
Skuteczna komunikacja w grupie. Komunikacyjna gra dydaktyczna - przygotowanie i prezentacja gry z zakresu komunikacji interpersonalnej.

Nazwa zajęć - Psychologia międzykulturowa wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W21; K U19; K K02
Treści programowe
Wprowadzenie do problematyki. Omówienie podstawowych pojęć i zagadnień, które będą poruszane na zajęciach.
Kultura – definicje i koncepcje zjawiska. Wprowadzenie do koncepcji i źródeł funkcjonowania kultury.
Wybrane typologie kultur. Omówienie wybranych modeli kultur, m.in. wg Trompenaarsa, Hampdena Turnera, Hofstede, Gestelanda
Wychowanie w kulturze. Przedstawienie zjawisk wynikających z rozwoju jednostki w kulturze. Wychowanie i socjalizacja
Uprzedzenia i dyskryminacja. Stereotypy, uprzedzenia, ksenofobia, etnocentryzm.
Adaptacja kulturowa. Zapoznanie z zagadnieniami psychologicznych aspektów adaptacji kulturowej.
ćwiczenia/warsztat
Różnice kulturowe a zachowania społeczne. Dyskusja o procesach atrybucji, spostrzegania społecznego i procesów społecznych
Komunikacja werbalna kontekst kulturowy. Relacje między językiem a procesami poznawczymi. Nawiązanie do koncepcji Saphira-Whofa.
Komunikacja niewerbalna kontekst kulturowy. Odbicie kultury w kinezyce, proksemice i haptycy.
Kultura a postrzeganie. W jaki sposób kultura wpływa na percepcję, poznanie i świadomość jednostki?
Kultura a osobowość Koncepcje osobowości człowieka: kultura versus natura (biologia).
Kultura a zaburzenia psychiczne. Występowanie, rozumienie i diagnozowanie zaburzeń psychicznych w kontekście kulturowym.
Gender - płęć kulturowa. Różnice między płcią biologiczną i kulturową. Koncepcja gender. Stereotypy płciowe.
Wyrażanie emocji. Charakterystyka sposobów wyrażania emocji w zależności od przynależności do określonej kultury.
Akceptowane zachowania. Charakterystyka specyficznych sposobów zachowania w zależności od przynależności do określonej kultury.
Zarządzanie różnorodnością kulturową. Koncepcja diversity w praktyce.

Nazwa zajęć - Psychologia narracyjna w terapii i praktyce psychologicznej wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W03; K_W04; K_W05; K_W11; K_U02; K_U18 K_U19; K_K02; K_K03; K_K04
Treści programowe
wykład
Perspektywa narracyjna. Perspektywa narracyjna w naukach społecznych: postmodernistyczne ujęcia podmiotowości,

konstruktywizm i konstrukcjonizm społeczny.
Narracja i autonarracja. Narracja i autonarracja jako zjawisko psychologiczne, socjologiczne i kulturowe.
Psychologia narracyjna. Psychologia narracyjna: założenia teoretyczne, wiodące koncepcje i pojęcia.
Narracyjny tryb przetwarzania informacji. Narracyjny tryb przetwarzania informacji przez człowieka: mechanizmy, funkcje, efekty.
Narracja jako wytwór i proces. Narracja jako wytwór i proces, tożsamość narracyjna oraz motywacja narracyjna.
Kompetencje narracyjne. Rozwój i wspieranie kompetencji narracyjnej w ontogenezie.
ćwiczenia/warsztat
Potrzeby narracyjne Możliwości zaspokajania potrzeb narracyjnych człowieka w biegu życia.
Metody empiryczne w badaniach narracyjnych. Ilościowe metody empiryczne w badaniach narracyjnych. Jakościowe metody empiryczne w badaniach narracyjnych.
Metodologia pracy. Metodologia pracy z wykorzystaniem narracyjnego wywiadu autobiograficznego.
Strategie narracji. Strategie inicjowania, wzbogacania i podtrzymywania procesu narracji autobiograficznej.
Wykorzystanie narracji. Narracje w psychiatrii oraz w promocji zdrowia.
Terapia i poradnictwo narracyjne.
Profilaktyka i edukacja narracyjna.
Idea storytellingu. Realizacja idei storytellingu w działaniach reklamowych i biznesowych.
Sprawozdanie w badaniach psychologicznych. Sprawozdania słowne w badaniach psychologicznych: historia, strategie, wiarygodność.
Pamięć i refleksja autobiograficzna. Pamięć i refleksja autobiograficzna. Metoda biograficzna i autobiograficzna w psychologii.
Narracyjny wywiad autobiograficzny. Narracyjny wywiad autobiograficzny: zasady konstrukcji, metodyka prowadzenia, transkrypcja wywiadu, strategie analizy i interpretacji pozyskane tekstu.
Techniki wspomagające proces narracji autobiograficznej. Techniki wspomagające proces narracji autobiograficznej: konfrontacja z dialogowym Ja, praca z linią życia, metafora życia jako książki, archetypowe scenariusze życia. Narracyjne gry (auto)biograficzne.
Analiza. Hermeneutyczna oraz treściowa i formalna analiza (auto)narracji.
Egzystencjalne zorientowane narracyjne formy wspomagania rozwoju człowieka. Egzystencjalne zorientowane narracyjne formy wspomagania rozwoju człowieka - sensotwórczy charakter narracji autobiograficznych (odniesienia do zagadnienia cierpienia, osamotnienia, wolności, podmiotowości, odpowiedzialności, bilansu życia).
Specyfika pracy z wykorzystaniem narracji. Specyfika pracy z wykorzystaniem narracji w odniesieniu do przedstawicieli poszczególnych grup wiekowych (dzieci, młodzież, dorośli, osoby w wieku senioralnym) oraz problemowych.

Nazwa zajęć - Psychologia nieprzystosowania społecznego wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W11; K U16; K K01; K K08
Treści programowe
wykład
Zaburzenia osobowości jako przyczyna problemów adaptacyjnych, niedostosowania i problemów w

funkcjonowaniu społecznym. Podstawowa terminologia dotycząca zaburzeń osobowości. Zaburzenia osobowości, ekstremalne stany psychiczne, parafilie. Wprowadzanie zmian poprzez psychoterapię.
Osobowość psychopatyczna i antyspołeczna. Popęd, afekt i temperament w psychopatii. Relacja z obiektem, mechanizmy obronne i adaptacyjne. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w procesie terapeutycznym osób wykazujących cechy psychopatii.
Pierwotne mechanizmy obronne osób stosujących przemoc oraz uwikłanych w konflikt z prawem. Wycofanie, zaprzeczanie, onnipotentna kontrola, idealizacja i dewaluacja, projekcja, introjeksja, identyfikacja projekcyjna, rozszczepienie, dysocjacja jako mechanizmy niedojrzałej osobowości.
Nadużycia i ich skutki w rozwoju osobowości. Diagnoza stanów traumatycznych, praca z żalem i gniewem. Pomoc i psychoterapia ofiar nadużyć i przemocy ze szczególnym zwróceniem uwagi na dzieci i młodzież.
Resocjalizacja nieletnich sprawców – dylematy, implikacje na temat sposobów zmiany funkcjonowania. Zadania psychologa. Problemy i trudności w psychoterapii sprawców. Psychoterapia jako leczenie zaburzeń. Resocjalizacja poprzez psychoterapię.
ćwiczenia/warsztat
Zaburzenia osobowości jako przyczyna problemów adaptacyjnych, niedostosowania i problemów w funkcjonowaniu społecznym. Podstawowa terminologia dotycząca zaburzeń osobowości. Zaburzenia osobowości, ekstremalne stany psychiczne, parafilie. Wprowadzanie zmian poprzez psychoterapię.
Osobowość psychopatyczna i antyspołeczna. Popęd, afekt i temperament w psychopatii. Relacja z obiektem, mechanizmy obronne i adaptacyjne. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w procesie terapeutycznym osób wykazujących cechy psychopatii.
Pierwotne mechanizmy obronne osób stosujących przemoc oraz uwikłanych w konflikt z prawem. Wycofanie, zaprzeczanie, onnipotentna kontrola, idealizacja i dewaluacja, projekcja, introjeksja, identyfikacja projekcyjna, rozszczepienie, dysocjacja jako mechanizmy niedojrzałej osobowości.
Nadużycia i ich skutki w rozwoju osobowości. Diagnoza stanów traumatycznych, praca z żalem i gniewem. Pomoc i psychoterapia ofiar nadużyć i przemocy ze szczególnym zwróceniem uwagi na dzieci i młodzież.
Resocjalizacja nieletnich sprawców – dylematy, implikacje na temat sposobów zmiany funkcjonowania. Zadania psychologa. Problemy i trudności w psychoterapii sprawców. Psychoterapia jako leczenie zaburzeń. Resocjalizacja poprzez psychoterapię.

Nazwa zajęć - Psychologia pozytywna wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W01; K_W11; K_U07; K_U18; K_K02;
Treści programowe
wykład
Teoretyczne podstawy psychologii pozytywnej. Założenia, cele i metody psychologii pozytywnej.
Koncepcje dobrego i szczęśliwego życia. Krytyczna analiza wybranych koncepcji dobrego i szczęśliwego życia.
Uwarunkowania dobrego życia. Biologiczne, psychologiczne, kulturowo-społeczne uwarunkowania dobrego życia. Osobowość człowieka szczęśliwego.
Psychologia pozytywna wobec cierpienia i kryzysu. Model zdrowia psychicznego. Diagnoza zdrowia psychicznego. Metody psychoterapii i rehabilitacji psychicznej.
Pozytywne starzenie się.

Predyktory zdrowego starzenia się. Czynniki związane z pozytywnym starzeniem się.
ćwiczenia/warsztat
Cnoty i siły charakteru człowieka. Rozwijanie cnót i sił charakteru, możliwości i ograniczenia.
Zastosowanie psychologii pozytywnej w poradnictwie indywidualnym i praktyce klinicznej. Techniki psychologii pozytywnej w poradnictwie indywidualnym.
Zastosowanie psychologii pozytywnej w poradnictwie, indywidualnym i praktyce klinicznej. Techniki oddziaływania terapeutycznego w praktyce klinicznej.
Funkcjonowanie człowieka zgodne z „modelem pozytywnym”. Założenia.
Spółeczeństwo wobec szczęścia jednostki. Osobiste szczęście jednostki - korzyść czy strata dla innych?
Edukacja dla mądrości. Pojęcie mądrości. Metody wspierania rozwoju mądrości.

Nazwa zajęć - Psychologia pracy, organizacji i zarządzania wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W10; K W19; K W20; K U12; K U16; K K02; K K07
Treści programowe
wykład
Wprowadzenie do psychologii pracy i organizacji. Definicja i przedmiot zainteresowań psychologii zarządzania. Miejsce psychologii zarządzania wśród dyscyplin społecznych. Globalizacja i współczesne podejście do psychologii zarządzania.
Psychologiczne uwarunkowania funkcjonowania człowieka w organizacji. Formy uczestnictwa jednostki w organizacji. Jednostka a grupa wzajemne interakcje. Postrzeganie społeczne, Komunikacja w organizacji.
Organizacja i jej otoczenie. Pojęcie organizacji, jej struktura i typy. Rodzaje otoczenia organizacji i jego cechy. Kultura organizacyjna - istota i typologia.
Zachowania w organizacji. Zachowania jednostkowe i grupowe. Rola jednostki w grupie. Definiowanie grupy społecznej. Funkcje i procesy grupowe. Budowanie zespołu.
Patologie w organizacji. Rodzaje zachowań patologicznych w organizacji: dyskryminacja bezpośrednia, dyskryminacja pośrednia, mobbing, molestowanie seksualne, pracoholizm. Bezrobocie jako patologia. Przyczyny, skutki i przeciwdziałanie patologiom w organizacji.
Etyka odpowiedzialności w organizacji. Pojęcie i cechy społecznej odpowiedzialności w organizacji. Metody i narzędzia kształtowania postaw etycznych w organizacji.
ćwiczenia/warsztat
Praca jako wartość w życiu człowieka. Układ człowiek-środowisko pracy. Pojęcie optymalnych warunków pracy. Analiza pracy. Poczucie sprawstwa i jego znaczenie. Poczucie autonomii i kontroli.
Osobowość i jej znaczenie w zachowaniu człowieka w organizacji. Czynniki osobowościowe. Wybrane teorie osobowości do wyjaśnienia zachowań menedżerów. Typy osobowości menedżerów i ich przełożenie na pracę i styl kierowania.
Przywództwo w organizacji. Cechy i umiejętności współczesnego menedżera. Zarządzanie w warunkach zmiany. Zarządzanie kryzysem w organizacji.
Planowanie zasobów ludzkich w organizacji i kariery zawodowej. Proces planowania, formułowanie celów. Planowanie indywidualnej ścieżki kariery zawodowej.
Elementy procesu kadrowego podejmowanie decyzji personalnych.

Kompetencje i kwalifikacje jako podstawa polityki personalnej. Sposoby rekrutacji, selekcji. Rola testów psychologicznych. Asesment center.
Ocenianie personelu. Sposoby oceniania, błędy w ocenianiu. Efekty oceny.
Doskonalenie i rozwój personelu. Planowanie rozwoju pracowników. Doskonalenie i szkolenie. Funkcje i efektywność szkoleń. Rola coachingu i mentoringu.
Motywowanie w zarządzaniu. Pojęcie motywacji. Rodzaje systemów motywacyjnych. Narzędzia motywowania i ich efektywność.
Budowanie zespołu rola lidera. Zasady budowania zespołu. Fazy życia zespołu. Role zespołowe. Rola lidera w zespole.
Konflikty w zespole i ich rozwiązywanie. Rodzaje konfliktów. Postawy wobec konfliktu. Metody rozwiązywania konfliktów w zespole. Rola negocjacji i mediacji.
Komunikacja w organizacji. Rola komunikacji. Przebieg procesu komunikacji. Zakłócenia w komunikacji. Komunikacja w zespole.
Psychologiczne koszty pracy. WLB. Problem stresu i zjawisko wypalenia zawodowego.
Przedsiębiorczość. Przedsiębiorca. Przedsiębiorczość i podejmowanie ryzyka. Postawy wobec ryzyka.

Nazwa zajęć - Psychologia procesów poznawczych
efekty uczenia się: K_W01; K_W08; K_U02; K_U04; K_U05; K_K02; K_K03; K_K06
Treści programowe
wykład
Umysł i poznanie. Poznanie - umysł - działanie. Psychologia poznawcza. Dziedzina czy paradygmat. Ogólna architektura umysłu.
Istota i forma reprezentacji umysłowych. Pojęcie reprezentacji umysłowej. Reprezentacje obrazowe i werbalne. Pierwotność czy wtórność nietrwałych reprezentacji umysłowych.
Pojęcia i schematy. Konstrukt reprezentacji pojęciowej. Struktura i funkcjonowanie reprezentacji pojęciowych. Dynamiczna koncepcja umysłu.
Wiedza. Rodzaje wiedzy (deklaratywna, proceduralna, jawna i niejawną). Organizacja wiedzy Nabywanie wiedzy (semantycznej, proceduralnej, niejawną). Wiedza ekspercka.
ćwiczenia/warsztat
Uwaga i świadomość. Istota, aspekty i teorie uwagi. Percepcja i (nie)świadomość.
Kontrola poznawcza. Czynności automatyczne i automatyzacja. Hamowanie jako mechanizm kontrolny. Istota, funkcje, rodzaje i mechanizmy funkcji zarządczych.
Percepcja. Podstawowe właściwości percepcji. Spostrzeganie jako proces oddolny i jako proces odgórny. Teorie percepcji. Proces postrzegania w praktyce.
Pamięć. Natura pamięci. Systemy pamięci przemijającej. System pamięci trwałej.
Czynności pamięciowe. Fazy procesu pamięciowego. Zapamiętywanie, przechowywanie, odpamiętywanie. Zawodność pamięci.
Myślenie.

Istota i rodzaje myślenia. Teorie myślenia. Struktura myślenia.
Rozumowanie. Rozumowanie dedukcyjne. Rozumowanie warunkowe. Teorie rozumowania dedukcyjnego. Rozumowanie indukcyjne, probabilistyczne, nieformalne.
Problem i rozwiązywanie problemów. Typy problemów. Podział problemów ze względu na ich cechy i strukturę i na wymagania poznawcze.
Teorie rozwiązywania problemów. Teoria Newella i Simona. Inne ujęcia teoretyczne procesu rozwiązywania problemów.
Heurystyki rozwiązywania problemów. Metoda redukcji różnicy. Metoda poruszania się wstecz. Metody analizy środków i celów.
Fazy rozwiązywania problemów. Faza identyfikacji problemu, definiowania problemu, doboru strategii, zdobywania informacji, alokacji zasobów, monitorowania postępu. Faza oceny poprawności rozwiązania.
Przeszkody w rozwiązywaniu problemów. Sztywność myślenia. Nastawienie. Fiksacja funkcjonalna.
Czynniki wspomagające rozwiązywaniu problemów. Transfer pozytywny, Transfer przez analogię. Inkubacja. Zmiana percepcji problemu.
Wydawanie sądów. Tendencyjność w wydawaniu sądów. Ignorowanie proporcji podstawowej. Wady i zalety prostych heurystyk. Sądy intuicyjne.
Podejmowanie decyzji. Klasyczna teoria decyzji. Strategie w podejmowaniu decyzji. Teoria perspektywy. Proces podejmowania decyzji.
Język. Język jako system. Poziomy języka. Język a poznanie. Problemy natywizmu. Stadia przyswajania języka. Dwujęzyczność i wielojęzyczność. Rozumienie przekazów językowych.
Mówienie. Planowanie mowy. Kodowanie semantyczno - syntaktyczne. Kodowanie fonologiczne.

Nazwa zajęć - Psychologia różnic indywidualnych wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W05; K_W06; K_W07; K_U03; K_U07; K_U09; K_K02; K_K05
Treści programowe
wykład
Wprowadzenie do psychologii różnic indywidualnych. Historia dziedziny, przedmiot i cel badań, podstawowe kategorie klasyfikacyjne (pojęcia stanu, cechy oraz typu).
Źródła różnic indywidualnych. Problem natura vs wychowanie, wkład czynników środowiskowych oraz biologicznych w wariację zmiennych różnicowych, rola aktywności własnej w zmienności indywidualnej.
Temperament. Definicja pojęcia, różnice między temperamentem a osobowością, pionierzy badań nad temperamentem, klasyczne i współczesne teorie temperamentu, funkcjonalne znaczenie cech temperamentalnych.
Osobowość. Definicja ujęcia cechowego, klasyczne teorie osobowości, hipoteza leksykalna, kontrowersje wokół liczby podstawowych wymiarów osobowości, znaczenie funkcjonalne cech osobowości.
Inteligencja. Podstawowe definicje, zróżnicowanie teorii inteligencji (hierarchiczne, czynników równorzędnych), korelaty biologiczne i poznawcze inteligencji, inteligencja akademicka a inteligencja emocjonalna, funkcjonalne znaczenie poziomu inteligencji.
ćwiczenia/warsztat
Obszary zastosowań psychologii różnic indywidualnych.

Kontekst społeczny zmienności indywidualnej, kontrowersje i dylematy moralne związane z testowaniem różnic.
Kreatywność. Zjawisko twórczości w ujęciu różnicowym, interakcja uwarunkowań indywidualnych i środowiskowych procesu twórczego, korelaty poznawcze, emocjonalne i motywacyjne indywidualnego poziomu twórczości, rola kreatywności w funkcjonowaniu jednostki.
Style poznawcze. Specyfika pojęcia (styk psychologii poznawczej i osobowości), podstawowe podziały, charakterystyka i funkcjonalne znaczenie podstawowych stylów poznawczych, związki z innymi zmiennymi różnicowymi.
Podstawy genetyki zachowania. Analiza podstawowych metod badawczych stosowanych u ludzi i zwierząt (chów wsobny, hodowla selektywna, metoda bliźniąt, metoda adopcyjna), sposoby analizy uzyskiwanych danych w kontekście psychologii różnic indywidualnych.
Analiza teorii temperamentu zorientowanych na dziecko. Koncepcja Thomas i Chess, Rothbart i Derryberry'ego, teoria Kagana. Specyfika szacowania poziomu cech temperamentalnych u dzieci.
Analiza teorii temperamentu zorientowanych na osobę dorosłą. Koncepcja Bussa i Plomina, teoria Graya, Regulacyjna Teoria Temperamentu Strelaua. Praca z wybranymi metodami pomiaru cech temperamentu (EAS, BIS/BAS, RTT).
Charakterystyka cechowych teorii osobowości. Teoria Eysencka, Wielka Piątka Costy i McCrae, Alternatywna Wielka Piątka Zuckermana oraz wybrane metody służące do ich diagnozy (EPQ-R, BIS/BAS, NEO-FFI, ZKPQ).
Analiza wybranych teorii inteligencji. Spearman, Cattell, Gardner, teoria inteligencji emocjonalnej Meyera, Saloveya i Caruso. Praca z wybranymi metodami diagnozy inteligencji ogólnej (Test Wechslera, Test Ravena) oraz emocjonalnej (TIE, INTE); testy przeznaczone do diagnozy osób o szczególnych potrzebach (Test Leitera, Columbia).
Testy twórczości werbalnej i niewerbalne. Test Urbana-Jellena, Test Finkego. Podstawowe założenia treningu twórczości.
Charakterystyka podstawowych stylów poznawczych. Zależność/niezależność od pola, impulsywność/refleksyjność, intuicyjność/analityczność, model Sternberga i Grigorenko oraz sposobów ich diagnozy (EFT, MFF).

Nazwa zajęć - Psychologia rozwoju człowieka dorosłego wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K_W03; K_W09; K_W15; K_U04; K_U05; K_U12; K_K05; K_K06; K_K09
Treści programowe
wykład
Kształtowanie się naukowej psychologii rozwoju człowieka. Prekursorzy badań nad rozwojem. Historia podstawowych dylematów w rozważaniach nad rozwojem. Przedmiot, zadania i działy współczesnej psychologii rozwojowej.
Natura rozwoju psychicznego. Pojmowanie rozwoju. Rodzaje zmian rozwojowych. Mikro i makroskopowe modele przebiegu zmian rozwojowych. Ogólny model zmian rozwojowych.
Mechanizmy zmiany rozwojowej. Natura a kultura. Geny a środowisko. Ogólny model wyjaśniania zmian rozwojowych.
Teorie rozwoju psychicznego. Klasyfikacje teorii rozwoju psychicznego. Wybrane teorie i koncepcje rozwoju człowieka (psychoanalityczne, behawiorystyczne i uczenia się, poznawcze, etologiczne). Podejście: humanistyczne, socjologiczne, ekologiczne, kontekstualno-dialektyczne. Koncepcje rozwoju człowieka w polskiej literaturze psychologicznej
wykład, ćwiczenia/warsztat
Wkraczanie w dorosłość.

Próg wejścia w dorosłość. Granice zamykające okres dorastania. Pojęcie dorosłości w rozumieniu badaczy i młodzieży.
Rozwój fizyczny emocjonalny i społeczny wczesnej dorosłości. Rozwój emocjonalny. Związki intymne. Małżeństwo i rodzina. Aktywność zawodowa.
Rozwój poznaczy we wczesnej dorosłości. Perspektywa psychometryczna. Perspektywa genetyczno-epistemologiczna.
Rozwój moralny. Poziomy perspektywy społecznomoralnej.
Osobowość młodego dorosłego, czyli o dojrzałości psychicznej. Zmiany w strukturze Ja. Zmiana i ciągłość w obrębie cech osobowości. Rozwój tożsamości.
Średnia dorosłość rozwój fizyczny. Funkcje czuciowe i psychomotoryczne. Ogólny stan zdrowia.
Średnia dorosłość rozwój poznawczy. Inteligencja psychometryczna. Prywatne teorie inteligencji. Myślenie postformalne. Wiedza ekspertywna.
Rozwój emocjonalny i społeczny w średniej dorosłości. Kryzys wieku średniego. Rozwój pracy zawodowej. Aktywność społeczna w rodzinie.
Rozwój osobowości w średniej dorosłości. Modele stabilności i modele wzrostu.
Wkraczanie w okres późniejszej dorosłości. Biologiczny wymiar starzenia się. Mechanizmy starzenia się.
Społeczny wymiar starzenia się. Style funkcjonowania ludzi starszych. Role społeczne w późnej dorosłości.
Starzenie się w wymiarze życia psychicznego. Zmiany dotyczące funkcji poznawczych. Starzenie się w wymiarze osobowości. Mądrość człowieka starego.
Jakość życia w późnej dorosłości. Kres życia. Wieloaspektowość jakości życia. Lęk przed śmiercią.

Nazwa zajęć - Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W09; K W22; K U12; K U15; K U07; K K05; K K02; K K04
Treści programowe
wykład
Zmienność ludzkiego zachowania. Rodzaje zmian rozwojowych – zmiany uniwersalne, wspólne, indywidualne.
Periodyzacja. Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka.
Koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży. Klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży.
Rozwój kognitywny. Poznawcze ujęcie rozwoju kognitywnego oraz moralnego wg Jana Piageta.
Koncepcja Lwa Wygotskiego i teoria R. Havighursta. Kulturowo-społeczna koncepcja Lwa Wygotskiego. Teoria zadań rozwojowych R. Havighursta.
Zygmunt Freud i Erick Erickson o rozwoju. Psychoanalityczne ujęcie rozwoju do okresu dojrzałości Sigmunta Freuda. Psychospołeczna koncepcja rozwoju Erika Eriksona.
Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży. Charakterystyka etapów życia ludzkiego. Wprowadzenie do tematu.
ćwiczenia/warsztat
Okres prenatalny. Okres prenatalny początkiem życia psychicznego dziecka. Przejawy życia psychicznego dziecka w łonie matki. Stadia rozwoju. Wpływ teratogenów na rozwój i funkcjonowanie dziecka.
Wczesne dzieciństwo.

Rozwój fizyczny, motoryczny. Rozwój inteligencji sensoryczno-motorycznej, rozwój mowy i komunikacji. Emocjonalność u dzieci we wczesnym dzieciństwie, początki uspołecznienia, wzorce przywiązania.
Początki uspołecznienia i rozwoju emocjonalnego. Początki komunikacji z otoczeniem – rozwój komunikacji niejęzykowej i mowy. Początki zabaw konstrukcyjnych i symbolicznych u dzieci we wczesnej ontogenezie.
Okres przedszkolny. Cechy rozwoju poznawczego dziecka w okresie przedszkolnym. Myślenie i procesy poznawcze, kształtowanie się mowy. Rozwój społeczny, emocjonalny przedszkolaka.
Średnie dzieciństwo. Rozwój społeczny, emocjonalny, rozwój obrazu własnej osoby w średnim dzieciństwie. Moralność, rozumienie kłamstwa i sprawiedliwości u dziecka w średnim i późnym dzieciństwie.
Późne dzieciństwo. Kontrola procesów umysłowych i własnych działań warunkiem podjęcia nauki szkolnej. Zdolności ucznia w zakresie uwagi, uczenia, pamięci, kompetencji komunikacyjnej i językowej.
Kierowanie wyobrażeniami, kontrola emocji. Operacyjność myślenia. Wiedza o świecie i rozwój samowiedzy. Moralność.
Adolescencja. Psychiczne problemy okresu dorastania konsekwencją dojrzewania fizycznego. Zmiany zachodzące w okresie pubertacji. Dojrzewanie płciowe i rozwój kontaktów heteroseksualnych.
Formalność myślenia podstawą kształtowania się światopoglądu młodzieży. Specyficzne potrzeby osób dorastających. Kształtowanie się poczucia tożsamości. Znaczenie marzeń, miłości i przyjaźni w życiu młodzieńczym.
Rola grupy rówieśniczej w rozwoju. Rozwój osobowości i poczucia własnej wartości. Heteronomia moralna.

Nazwa zajęć - Psychologia społeczna wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się: K W10; K U16; K K05; K K10
Treści programowe
wykład
Wprowadzenie do problematyki. Omówienie podstawowych pojęć i zagadnień, które będą poruszane na zajęciach, omówienie perspektywy poznawczej, motywacyjnej, behawiorystycznej, społeczno-kulturowej i ewolucjonistycznej.
Metody badań w psychologii społecznej. Omówienie metod obserwacyjnych (w tym również analizy wytworów) i korelacyjnych. Przedstawienie obszarów ich zastosowań, zalet i ograniczeń.
Eksperyment w psychologii społecznej. Omówienie eksperymentów laboratoryjnych i naturalnych; zasad projektowania i przeprowadzania eksperymentów; przykłady badań eksperymentalnych.
Osobowość postrzeganie społeczne. Omówienie sposobów wnioskowania o przyczynach zachowania człowieka - rodzaje atrybucji, błędy atrybucji.
Źródła samooceny. Omówienie społecznych i podmiotowych źródeł samooceny; aspekty.
Samoocena jako czynnik motywacyjny. Rola motywacji w podejmowaniu działań związanych z sukcesem/porażką; zmiana poczucia tożsamości jako czynnik istotnych zmian.
Dysonans poznawczy. Omówienie koncepcji Leona Festingera.
ćwiczenia/warsztat
Atrybucja.

Rozpoznawanie różnych rodzajów atrybucji w interpretacjach zachowań. Konsekwencje ich stosowania.
Samoocena. Sposoby badania samooceny, wnioskowanie o samoocenie innych (pośrednie).
Konformizm. Skłonność jednostki do podporządkowywania się grupie. Omówienie wybranych eksperymentów (np. Solomona Ascha).
Myślenie grupowe. Omówienie koncepcji myślenia grupowego Irvinga Jenkinsa. Jak można radzić sobie z oddziaływaniem grupy? Dyskusja.
Efekt audytorium. Wpływ otoczenia na jednostkę. Facylitacja. Hamowanie społeczne.
Manipulacyjne wywieranie wpływu. Omówienie reguły konsekwencji i zaangażowania oraz niektórych technik manipulacyjnego wywierania wpływu.
Wywieranie wpływu a przetwarzanie informacji Omówienie kolejnych technik manipulacyjnego wywierania wpływu, wykorzystujące zasady przetwarzania informacji (m.in. zasada wzajemności, zasada dostępności itd.).
Postawy. Zapoznanie z genezą postaw oraz sposobami ich modyfikowania.
Postawy jawne i utajone. Omówienie wybranych sposobów badania tych rodzajów postaw. Relacje jakie mogą między nimi zachodzić.
Atrakcyjność interpersonalna. Pozytywna postawa wobec innego człowieka, wyznaczniki, efekt ekspozycji.
Wartości jawne i niejawne. Metody badania wartości jawnych (deklaratywnych) i niejawnych (utajonych) na przykładzie wybranych modeli wartości.
Prezentacje grup ćwiczeniowych. Prezentacja i interpretacja zebranego materiału empirycznego.
Prezentacje grup ćwiczeniowych. Prezentacja i interpretacja zebranego materiału empirycznego.
Prezentacje grup ćwiczeniowych Prezentacja i interpretacja zebranego materiału empirycznego.
Podsumowanie przedmiotu. Zajęcia przygotowujące do egzaminu końcowego. Przypomnienie najważniejszych zagadnień poruszanych podczas realizacji przedmiotu.

Nazwa zajęć - Psychologia twórczości wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W21; K U16; K K02
Treści programowe
wykład
Twórczość i twórcze myślenie Definicje i rozumienie twórczości
Teorie twórczości Teorie poznawcze, teorie systemowe, teorie postaw twórczych oraz teorie twórczości codziennej
Myślenie dywergencje Myślenie twórcze i rozwijanie myślenia twórczego w procesie kształcenia
Cechy osoby twórczej Cechy osoby twórczej a zdolnej.
Rozwijanie postawy twórczej zasady stosowania technik: kruszenie, identyfikacja z obiektem, superpozycja
ćwiczenia/warsztat

Twórczość jako styl życia i postawa. Motywacja twórcza, twórczość jako postawa i rzemiosło.
Osobowość twórcza. Cechy osób twórczych.
Cechy myślenia twórczego Guilforda. Płynność, giętkość i oryginalność myślenia.
Postawa twórcza a innowacyjność. Gotowość do myślenia niestereotypowego, zmienność w działaniu, innowacyjność jako zmiana
Metody rozwijania myślenia twórczego. Technika wskazówek słownych. Technika stymulacji pytań. Technika zadania pomocniczego. Technika odroczonego wartościowania. Technika łączenia odległych elementów.

Nazwa zajęć - Psychologia uzależnień wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W05; K_U16; K_K01;
Treści programowe
wykład
Pojęcie uzależnienia. Definicje i klasyfikacja zaburzeń związanych z uzależnieniami. Relacja pomiędzy podmiotem a przedmiotem uzależnienia. Uzależnienie jako nałóg, choroba, proces. Podział uzależnień. Uzależnienie i addiction. Współuzależnienie. Wieloczynnikowa koncepcja uzależnień. Kryteria diagnostyczne uzależnienia.
Alkoholizm. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i rodzaje alkoholu. Rys historyczny picia alkoholu. Szkodliwe skutki nadużywania alkoholu. Alkoholizm jako choroba i jako forma niedostosowania. Fakty i mity o alkoholu i alkoholikach. Ocena etyczno-moralna zjawiska.
Narkomania. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i podział narkotyków. Rys historyczny narkomanii. Szkodliwe skutki zażywania narkotyków. Ocena etycznomoralna narkomanii.
Nikotynizm. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i podział uzależnienia tytoniowego. Historia palenia tytoniu. Szkodliwe skutki palenia: uzależnienie psychiczne, fizyczne, zjawisko tolerancji. Mity dotyczące palenia. Ocena etyczno-moralna palenia.
Etyka zawodowa terapeuty uzależnień. Podstawowe zasady etyki zawodowej. Zachowania sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Niepijący alkoholicy i czyści narkomani jako terapeuci: korzyści i niebezpieczeństwa.
ćwiczenia/warsztat
Diagnoza alkoholizmu. Identyfikacja osób z problemami alkoholowymi: wskaźniki kliniczne, testy diagnostyczne. Analiza testów przesiewowych CAGE, MAST, SAAST, AUDIT, POSIT, testu baltimorskiego. Badania laboratoryjne. Objawy ostrzegawcze alkoholizmu. Fazy alkoholizmu wg Jellinka. Uzależnienie od alkoholu wg Światowej Organizacji Zdrowia. Kryteria uzależnienia wg Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Wybrane problemy diagnostyczne spotykane u osób uzależnionych.
Terapia alkoholizmu. Motywy podejmowania leczenia i oczekiwania wobec leczenia. Odrucie - detoksykacja. Psychoterapia uzależnienia od alkoholu. Programy zdrowienia. Środki farmakologiczne. Skuteczność leczenia. Leczenie kobiet. Obowiązek leczenia. Analiza procesu terapeutycznego wg Modelu Minnesota.
Grupy samopomocowe w terapii alkoholizmu. Implikacje dla pracy psychologa. Udział w mityngu Anonimowych Alkoholików zorganizowanym na zajęciach.
Grupy samopomocowe w terapii współuzależnienia. Implikacje dla pracy psychologa. Udział w spotkaniu z przedstawicielami wspólnot: AlAnon, Alateen, DDA.
Diagnoza i terapia lekomanii i narkomanii. Objawy uzależnienia narkotykowego i lekowego. Testy diagnostyczne. Ogólne zasady leczenia osób

uzależnionych od narkotyków i leków. Leczenie detoksykacyjne: metody odtrucia. Psychoterapia w narkomanii. Analiza testu diagnostycznego badającego uzależnienie narkotykowe dla dzieci i młodzieży.
Nowe uzależnienia. Diagnoza i terapia. Uzależnienie od pracy: przejawy, zasięg zjawiska, korzenie uzależnienia, rodzina pracoholika, terapia i indywidualny counseling, terapia diad, terapia rodzinna, grupy wsparcia. Uzależnienie od seksu: definicja, cechy uzależnienia, objawy, diagnoza, skutki uzależnienia, terapia. uzależnienie emocjonalne: cechy, współuzależnienie, terapia. Uzależnienie od telefonu komórkowego: rodzaje uzależnienia, skutki uzależnienia, leczenie i zapobieganie, test na cellular-addiction.
Grupy samopomocowe w terapii seksuoholizmu. Implikacje dla pracy psychologa. Wyjście na mityng Wspólnoty SLAA - Uzależnionych od Seksu i Miłości.

Nazwa zajęć - Psychologia zdrowia wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W01; K W11; K U03; K U08; K U16; K U18; K K03; K K04; K K05
Treści programowe
wykład
Wprowadzenie. Narodziny i rozwój psychologii zdrowia. Przegląd zagadnień, psychologia zdrowia jako dziedzina wiedzy i praktyki, związki psychologii zdrowia z innymi dziedzinami nauki.
Podstawy teoretyczne psychologii zdrowia. Pojęcie zdrowia, wymiary zdrowia, koncepcje i modele zdrowia, holistyczne ujęcie zdrowia, podejście patogenetyczne i salutogenetyczne.
Psychologia zdrowia a psychiatria. Medycyna psychosomatyczna i behawioralna oraz psychologia medyczna.
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia. Zadania edukacji, rola umiejętności życiowych, cele i założenia promocji zdrowia oraz czynniki sprzyjające i utrudniające promocję. Programy promocji zdrowia i ewaluacja promocji zdrowia.
Zachowania zdrowotne. Behawioralne uwarunkowania zdrowia i choroby, zdrowie behawioralne oraz zachowania ryzykowne dla zdrowia. Programy profilaktyczne dla dzieci, młodzieży i dorosłych.
Zasoby osobiste i społeczne sprzyjające zdrowiu. Modele wyjaśniające zachowania zdrowotne. Model przekonań zdrowotnych i zachowań intencjonalnych. Teoria motywacji do ochrony. Podejście procesualne. Model kompetencyjny. Przydatność modeli wpływu społecznego dla promocji zdrowia.
Życie z chorobą. Psychologiczne aspekty chorób przewlekłych i terminalnych i zagrażających życiu, niepełnosprawności.
ćwiczenia/warsztat
Osobowość, stres a zdrowie. Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego. Nowe kierunki badań nad radzeniem sobie. Stres potraumatyczny, proaktywne radzenie sobie. Podstawowe modele interakcyjne. Psychoneuroimmunologia.
Niedokrwienna choroba serca. Uwarunkowania etiologiczne oraz przebieg choroby. Rola osobowości zachowania Typu A B. Rehabilitacja psychologiczna.
Choroby nowotworowe. Uwarunkowania, przebieg i leczenie choroby nowotworowej. Rola czynników psychologicznych. Wzorce zachowania i osobowość stresowa.
Psychoonkologia. Podstawowe definicje. Czynniki decydujące o podjęciu leczenia. Rodzaje strategii radzenia sobie z chorobą. Zasoby sprzyjające procesowi zdrowienia. Rodzina chorego. Chory terminalnie.

Relacja lekarz pacjent. Psychologiczna problematyka kontaktu lekarz - pacjent. Informowanie o chorobie, empatia, bariery komunikacji. Wpływ informowania o stanie pacjenta na przebieg leczenia i rehabilitacji. Co daje siłę człowiekowi do zmagania się z chorobą i traumą.
Cierpienie i ból. Komponenty składowe bólu. Teoria „kontrolni bramkowej, Ból jako zachowanie instrumentalne, strategie radzenia sobie z bólem. Ból jako problem zdrowotny. Ból a jakość życia.
Programy interwencyjne, programy terapeutyczne. Programy interwencyjne oraz techniki terapeutyczne stosowane w psychologii zdrowia: biofeedback, techniki poznawczo - behawioralne, terapia C. i S. Simontonów. Poznawczo - behawioralne podejście do bólu. Umiejętności związane z radzeniem sobie z chorobą.
Przegląd metod wykorzystywanych w psychologii zdrowia. Metody epidemiologiczne, ankietowe, kwestionariuszowe i eksperymentalne w psychologii zdrowia.
Zdrowie fizyczne, stres a jakość życia. Kondycja zdrowia fizycznego i jej wpływ na jakość życia. Wpływ stresu na zdrowie fizyczne.
Zachowania prozdrowotne. Podstawy i nawyki a kształtowanie postaw prozdrowotnych.

Nazwa zajęć – Psychopatologia wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W03; K W11; K W12; K U17; K K01; K K02; K K09
Treści programowe
Wykład
Wprowadzenie. Pojęcie normy i patologii w odniesieniu do zachowania.
Zaburzenia zachowania. Historia poglądów na zaburzone zachowanie i ich ewolucja.
Współczesne modele wyjaśniania etiologii zaburzeń zachowania. Zaburzone zachowanie w oczach biopsychologów, psychoanalityków, psychologów behawioralnych, poznawczych i humanistycznych. Etiologia i terapia zaburzeń zachowania (perspektywa biologiczna, psychospołeczna i społeczno-kulturowa).
Diagnozowanie. Metody diagnozowania zaburzeń zachowania.
Systemy klasyfikacji zaburzeń zachowania. Międzynarodowa Klasyfikacja Zaburzeń Chorób ICD 10, DSM IV.
wykład, ćwiczenia/warsztat
Objawy zaburzeń w zakresie funkcji poznawczych. Symptomy i syndromy zaburzeń: uwagi, pamięci, spostrzegania, myślenia, języka i komunikacji.
Objawy zaburzeń w zakresie czynności emocjonalnych i motywacyjnych. Symptomy i syndromy zaburzeń: emocjonalności, aktywności (ruchu, impulsywności, intencjonalności).
Objawy zaburzeń w zakresie scalania czynności psychicznych. Symptomy i syndromy zaburzeń: świadomości, orientacji, sprawności intelektualnej, osobowości.
Współczesne modele leczenia. Modele leczenia: medyczny, rehabilitacji społecznej, psychoterapia.
Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania. Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania w cyklu życia, Metody leczenia.
Etiologia zaburzeń zachowania. Etiologia zaburzeń zachowania: czynniki endo- i egzogenne-.
Zespoły uzależnień. Zespoły uzależnień od substancji psychoaktywnych.
Status osób chorych psychicznie. Analiza statusu osób chorych psychicznie z perspektywy społeczno-kulturowej i historycznej.

Nazwa zajęć - Wprowadzenie do biopsychologii wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K W01; K W13; K W15; K U05; K U08; K K01; K K03; K K08
Treści programowe
Wykład
Wprowadzenie do biopsychologii. Relacja mózg-umysł.
Zarys anatomii układu nerwowego. Komórki budujące układ nerwowy, istota szara i biała, struktura i funkcje ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego, rola opon oraz płynu mózgoworodzeniowego, pojęcie bariery krew-mózg, interakcje układu nerwowego z innymi systemami fizjologicznymi.
Metody badania struktury i czynności układu nerwowego. Studia przypadków, lezje i ablacje, elektroencefalografia, metody neuroobrazowania (CT, PET, MRI); zastosowania, wady i zalety poszczególnych podejść.
Rozwój układu nerwowego. Ewolucja i perspektywa filogenetyczna, rozwój indywidualny od okresu prenatalnego do adolescencji, zmiany w układzie nerwowym związane z wiekiem, procesy neurodegeneracji.
Percepcja wzrokowa. Ogólne zasady percepcji, budowa siatkówki, przebieg dróg wzrokowych, szlak wielko- i drobnokomórkowy, anatomia kory wzrokowej (V1-V5), procesy wstępujące i zstępujące.
Percepcja słuchowa i równowaga. Budowa ucha wewnętrznego, przebieg dróg słuchowych, anatomia kory słuchowej (I i II rzędu), budowa układu przedsionkowego ucha, działanie zmysłu równowagi.
Czucie somatyczne i ból. Podstawowe zasady transmisji bodźców aferentnych, przebieg szlaków czuciowych, budowa i specyfika organizacji kory somatosensorycznej, czucie powierzchniowe i głębokie, charakterystyka nocycepcji.
Mózgowe podłoże zmysłów chemicznych. Smak i węch.
Podsumowanie. Integracja wielomodalna danych zmysłowych.
ćwiczenia/warsztat
Szczegółowa anatomia oraz funkcje neuronu oraz komórek glijowych. Mikroglej, astrocyty, oligodendrocyty.
Analiza sposobu powstawania impulsów nerwowych w układzie. Potencjał spoczynkowy i czynnościowy, zjawiska depolaryzacji, repolaryzacji i hiperpolaryzacji, rola osłonki mielonowej w przewodzeniu impulsu.
Wymiana informacji między komórkami. Definicja i rodzaje synaps, podstawowe zasady działania synapsy elektrycznej oraz chemicznej, charakterystyka typów i funkcji neurotransmiterów oraz szlaków neuronalnych (dopamina, serotonina, noradrenalina, acetylocholina, GABA).
Szczegółowa anatomia funkcjonalna ośrodkowego układu nerwowego. Budowa i funkcje rdzenia kręgowego, nerwy rdzeniowe; podział mózgu (tyłomózgowie, śródmózgowie, kresomózgowie), role spełniane przez poszczególne części; struktura i ośrodki zawarte w poszczególnych płatach kresomózgowia (czołowy, ciemieniowy, skroniowy, potyliczny).
Fizjologia widzenia. Analiza mechanizmów fotorecepcji, pola recepcyjne, mechanizmy hamowania obocznego, drogi analizy barw, kształtów, ruchu i głębi, problem integracji danych sensorycznych.
Mechanika słyszenia. Szczegółowa budowa ślimaka, percepcja wysokości dźwięku i lokalizacja przestrzenna źródła, pojęcie tonotopowej organizacji kory słuchowej, nadawanie znaczenia strumieniom dźwięków.
Somatosensoryka. Klasyfikacja typów receptorów, mapy somatosensoryczne kory i ich plastyczność, rola wtórnej i

dodatkowej kory czuciowej.
Analiza zmysłów smaku i węchu. Budowa i działanie kubków smakowych oraz komórek węchowych, szlaki pobudzeniowe dla węchu i smaku, doświadczenia smakowe i węchowe w kontekście tzw. Aury padaczkowej, nadawanie znaczenia informacjom chemicznym.

Nazwa zajęć - Wprowadzenie do psychologii wykład, ćwiczenia/warsztat
efekty uczenia się K_W01; K_W04; K_W05; K_W06; K_W08; K_W16; K_U07; K_U11; K_K02; K_K06
Treści programowe
Wykład
Psychologia jako nauka. Główne kierunki psychologii. Psychologia jako nauka empiryczna - humanistyczna. Przedmiot badań psychologicznych. Wiedza naukowa a pseudopsychologia.
Mózg a psychika. Zmysłowe procesy poznawcze. Obwodowy układ nerwowy. Komórki mózgowe. Kora mózgowa. Płat ciemieniowy. Modalność wrażeń (zmysł wzroku, słuchu, smaku). Wrażliwość zmysłów oraz złudzenia zmysłowe.
Wyobraźnia, uwaga, świadomość. Rodzaje wyobraźni i ich cechy charakterystyczne. Rodzaje, cech, funkcje i teorie uwagi. Związek między uwagą a świadomością. Świadomość jako forma przetwarzania informacji. Rodzaje świadomości. Odmienne stany świadomości.
Procesy pamięci i zapomnienia. Pamięć jako zdolność wielostronna przejawiająca się w procesach zapamiętywania. Pamięć jako zjawisko psychologiczne. Rodzaje pamięci. Proces kodowania i przechowywania informacji. Zapomnienie jako mechanizm pozbywania się z pamięci balastu informacyjnego. Rodzaje przyczyn zapomnienia.
Myślenie rozwiązywanie problemów, inteligencja. Operacje myślenia: rozumowanie, wnioskowanie, myślenie dedukcyjne, myślenie indukcyjne. Podstawowe strategie rozwiązywania problemów. Stymulatory jako czynniki przyspieszające rozwiązanie problemu. Inhibitory jako rodzaj przeszkód i barier w rozwiązywaniu problemów. Różnorodność definicji inteligencji i jej rodzaje. Pomiary inteligencji.
Uczenie się. Rodzaje i formy uczenia się. Warunkowanie klasyczne i instrumentalne. Uczenie się poznawcze i przez obserwację. Zjawisko transferu ćwiczenia (transfer pozytywny i transfer negatywny).
ćwiczenia/warsztat
Emocje i stres. Czym są emocje. Fizjologiczne objawy emocji. Ekspresja emocji. Emocje a działanie. Gniew, strach, miłość, radość poczucie szczęścia. Teorie emocji. Stres i jego zwalczanie.
Motywacja. Modele mechanizmu motywacji. Motywy społeczne. Motywacja a działanie. Konflikt motywów. Specyficzne motywy głodu i strachu, motywacja seksualna.
Temperament i osobowość. Koncepcje temperamentu. Osobowość. Teorie osobowości (Hansa Eysencka, psychoanalityczna, bodźca reakcji, cech, poznawcze koncepcje osobowości).
Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Fazy rozwoju człowieka.
Psychopatologia i psychoterapia. Wskaźniki występowania zaburzeń psychicznych. Rodzaje zaburzeń. Zaburzenia osobowości. Psychoterapia: psychoanaliza, terapia humanistyczna, terapia behawioralna, terapie poznawcze.
Język i komunikacja między ludźmi. Komunikacja społeczna, werbalna, niewerbalna, pozawerbalna.
Zachowania społeczne człowieka. Wpływ społeczeństwa na jednostkę. Proces socjalizacji i jego fazy. Wpływ obecności innych. Teoria

próżniactwa społecznego. Deindywiduacja. Wpływ grupy na jednostkę. Konformizm, posłuszeństwo, nonkonformizm. Polaryzacja grupowa.

Relacje międzyosobnicze.

Miłość i sympatia w stosunkach międzyludzkich. Zachowania pomocne. Niechęć i nienawiść w stosunkach międzyludzkich konflikt. Agresja w kontaktach społecznych. Wymiar dominacja submisja w życiu społecznym. Jednostka - społeczeństwo.

Nazwa zajęć - Współczesne teorie osobowości

efekty uczenia się K W01; K W03; K W05; K U07; K U11; K K02; K K04.

Treści programowe

Wykład

Konstruktywistyczne ujęcie Kelly ego.

Struktura i dynamika osobowości w teorii konstruktów osobistych George a Kelly ego.

Osobowość w ujęciu poznawczym.

Funkcje osobowości w ujęciu poznawczym. Style poznawcze. Struktury poznawcze jako podstawowe składniki osobowości.

Osobowość jako system wiedzy osobistej.

Znaczenie obrazu siebie i samooceny.

Społeczno-poznawcze ujęcie osobowości Bandury i Mischela.

Wzajemne determinowanie: propozycja rozwiązania sporu osoba-sytuacja. Motywacyjne znaczenie poczucia własnej skuteczności. Uczenie się poprzez obserwację jako podstawa rozwoju osobowości.

ćwiczenia/warsztat

Biologiczne ujęcie osobowości.

Genetyka zachowania i psychologia ewolucyjna. Założenia i metody badawcze genetyki zachowania. Środowisko wspólne i specyficzne, interakcja genów i środowiska.

Dezintegracyjna koncepcja osobowości.

Rozwój osobowości i zdrowie psychiczne w ujęciu Kazimierza Dąbrowskiego.

Koncepcja Antoniego Kępińskiego.

Próba rozwiązania problemu psychofizycznego w koncepcji Antoniego Kępińskiego.

Transgresyjna teoria osobowości J. Kozielskiego.

Przystosowawcze mechanizmy psychiczne ukształtowane w toku ewolucji.

Struktura Ja - Świat.

Relacyjna teoria osobowości Josepha Nuttina.

Koncepcja Dana P. McAdamsa.

Trzy poziomy funkcjonowania i analizy osobowości według Dana P. McAdamsa.

Osobowość w perspektywie egzystencjalnej: propozycje Frankla i Lainga.

Ogólna charakterystyka egzystencjalnego ujęcia osobowości. Antropologia Viktora Frankla.

Transpersonalne teorie osobowości.

Transpersonalne teorie osobowości. Psychologia integralna Kena Wilbera.

Zmiany osobowości.

Możliwość zmiany osobowości przy użyciu terapii ustalonej roli.

Prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości.

Kurt Lewin, Jerome Bruner i Julian Rotter: prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości.

Poczucie własnej skuteczności.

Motywacyjne znaczenie poczucia własnej skuteczności.

Uczenie się a osobowość.

Uczenie się poprzez obserwację jako podstawa rozwoju osobowości.

Nazwa zajęć - Praktyka zawodowa

efekty uczenia się K W12; K U07; K U09; K K07; K K08.

Treści programowe

Praktyka

Akty prawne regulujące funkcjonowanie instytucji. Poznanie aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem instytucji oraz prowadzonej dokumentacji.
Obserwacja wykonywanych zadań. Obserwowanie podstawowych czynności wykonywanych przez psychologa.
Współdziałanie z opiekunem praktyk. Praktyczna nauka wykonywania podstawowych czynności pod nadzorem opiekuna praktyk związanych ze specyfiką pracy psychologa.
Samodzielne wykonywanie zadań. Samodzielne wykonywanie czynności związanych ze specyfiką pracy psychologa.
Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń. Prowadzenie dokumentacji praktyki. Konfrontowanie zdobytej wiedzy teoretycznej z praktyką. Analiza SWOT. Omówienie z opiekunem praktyk obserwowanych i wykonywanych czynności. Ewaluacja praktyki. Dzielenie się swoimi doświadczeniami ze studentami w grupie.

Nazwa zajęć - Praktyka zawodowa specjalnościowa
efekty uczenia się K_W07; K_W11; K_W12; K_U07; K_U12; K_U18; K_U21; K_K01; K_K02; K_K03; K_K07; K_K08; K_K09
Treści programowe
Praktyka
Sposób funkcjonowania instytucji. Wieloaspektowe poznanie sposobu funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów w instytucjach zgodnie ze studiowaną specjalnością.
Realizacja zadań. Nauka praktycznej realizacji takich zadań psychologa w instytucjach zgodnie ze studiowaną specjalnością.
Metody pracy. Obserwacja stosowanych metod pracy, procedur organizacyjnych, podziału kompetencji, planowania pracy i systemu kontroli w placówce/instytucji.
Kontakt z pacjentem/klientem. Doświadczenie bezpośrednich kontaktów adresatami oddziaływań psychologa, zgodnie ze studiowaną specjalnością.
Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń. Prowadzenie dokumentacji praktyki. Konfrontowanie zdobytej wiedzy teoretycznej z praktyką. Omówienie z opiekunem praktyk obserwowanych i wykonywanych czynności. Ewaluacja praktyki. Dzielenie się swoimi doświadczeniami ze studentami w grupie.

Nazwa zajęć Seminarium magisterskie
efekty uczenia się K_W01; K_W04; K_W18; K_U02; K_U04; K_U06; K_U21; K_K01; K_K02; K_K03; K_K07; K_K10
Treści programowe: Określenie zainteresowań i zasad pracy. Rozpoznanie zainteresowań studentów. Zaprezentowanie tematyki seminarium - zadań i celów. Wskazanie literatury z zakresu metodologii badań. Sformułowanie tematu pracy. Procedura ustalania tematu pracy. Problem spójności tematu pracy z jej zawartością. Zakres tematu pracy. Problematyka pracy; Struktura pracy. Elementy pracy magisterskiej. Plan pracy. Struktura części teoretycznej pracy. Cechy rozdziału metodologicznego. Struktura części empirycznej; Zasady pisarstwa naukowego i poprawnego definiowanie pojęć. Język potoczny a język naukowy. Elementy składowe i funkcje definicji. Zasady formułowania definicji. Główne błędy w definiowaniu pojęć. zasady pisarstwa naukowego; Forma pracy. Zasady, formy normalizacji i redakcji tekstu. Zwroty

grzecznościowe. Formułowanie przypisów, ich rodzaje. Stosowanie cytatów.; Prezentacja graficzna. Zastosowanie rysunków, tabel, wykresów, obiektów w tekście pracy. Unifikacja procesu wyjaśniania. Gromadzenie źródeł eksploatacyjnych.; Analiza literatury z zakresu problematyki pracy. Poszukiwanie i wybór źródeł. Zasady studiowania literatury. Sporządzanie notatek. Stosowanie cytatów i streszczeń.; Analiza wstępnej wersji pierwszego rozdziału pracy. Zgodność i spójność tekstu. Poprawność merytoryczna. Umiejętność doboru źródeł. Umiejętność krytycznego podejścia do poglądów różnych autorów z tekstów źródłowych.; Analiza wstępnej wersji części teoretycznej pracy. Prezentacja części teoretycznej pracy. Krytyczna ocena tekstów. Spójność z założonymi celami. Poprawność językowa i metodologiczna. Wstępne założenia metodologii badań własnych. Założenia do części empirycznej pracy. Cele i etapy badań empirycznych. Przedmiot i zakres badań własnych.

Prezentacja metodologii badań własnych. Cechy rozdziału metodologicznego pracy magisterskiej. Wskazanie literatury z zakresu metodologii badań. Krytyczna ocena danych. Krytyczna ocena pozyskanych danych. i ich źródeł. Ocena przydatności pozyskanych informacji i danych. Struktura pracy. Analiza przeprowadzonych badań własnych i ich wyników. Struktura części empirycznej pracy. Krytyczna analiza i ocena sformułowanych wniosków. Forma pracy. Zasady, formy normalizacji i redakcji tekstu. Formułowanie przypisów, ich rodzaje. Stosowanie cytatów. Prezentacja graficzna pracy magisterskiej -zasady. Zastosowanie rysunków, tabel, wykresów, obiektów w tekście pracy. Prezentacja kolejnych rozdziałów pracy magisterskiej. Prezentacja pracy magisterskiej. Dyskusja nad pracami magisterskimi w grupie seminaryjnej. Egzamin dyplomowy magisterski - zasady i wymagania.

Specjalności:

Specjalność Psychologia społeczna

efekty uczenia się K W10; K W16; K U09; K U10; K U16; K K02; K K03

Treści programowe Wsparcie w sytuacjach trudnych, Psychologia agresji i przemocy, Psychologia zachowań prospołecznych; Psychologia wpływu społecznego; Psychologia polityczna, Psychologia międzykulturowa, Patologie społeczne; Społeczne, kulturowe i cywilizacyjne zagrożenia zdrowia psychicznego w cyklu życia; Elementy prawa dla psychologów; Stres, radzenie sobie ze stresem, zaburzenia spowodowane stresem; Trening interpersonalny; Psychologiczne aspekty kreowania wizerunku; Pozytywne funkcje negatywnych doświadczeń: stresu, kryzysu, traumy.

Specjalność Psychologia kliniczna

efekty uczenia się K W09; K W15; K W17; K U07; K U12; K U18; K K10

Treści programowe Zasady opiniowania w psychologii klinicznej w różnych okresach rozwojowych; Rozmowa kliniczna; Patologie społeczne; Społeczne, kulturowe i cywilizacyjne zagrożenia zdrowia psychicznego w cyklu życia; Psychologia Zdrowia I Jakości Życia; Diagnoza funkcjonowania intelektualnego; Diagnoza neuropsychologiczna; Zaburzenia rozwoju psychicznego u dzieci, młodzieży i dorosłych; Zaburzenia zachowania i emocji u dzieci i młodzieży; Stres, radzenie sobie ze stresem, zaburzenia spowodowane stresem; Trening interpersonalny; Elementy prawa dla psychologów

Specjalność Psychologia biznesu

efekty uczenia się K W10; K W16; K W19; K U10; K U16; K U19; K K02; K K05

Treści programowe Psychologia przywództwa i kierowania zespołem; Psychologiczne aspekty kreowania wizerunku; Psychologia organizacji i zarządzania; Mechanizmy psychologiczne związane z postrzeganiem pieniądza, wartości, inwestycji i zachowania na rynkach finansowych; Trening interpersonalny; Społeczna odpowiedzialność biznesu; Psychologiczne mechanizmy motywacyjne pracowników; Psychologiczne aspekty rekrutacji i oceny pracowników; Psychologia szkoleń; Psychologia pracy; Elementy prawa dla psychologów; Coaching i mentoring

Specjalność Psychologia kryminalistyczno-sądowa

efekty uczenia się K_W10; K_W16; K_W19; K_U10; K_U16; K_U19; K_K02; K_K05

Treści programowe: Psychologia kłamstwa; Profilowanie sprawców przestępstw; Elementy kryminologii i wiktymologii; Rozmowa kliniczna; Psychologia sądowa - zagadnienia ogólne; Patologie społeczne; Psychologiczne metody badania sądowego; Opiniowanie. Ekspertyzy psychologiczno-sądowe; Elementy prawa dla psychologów; Alternatywne metody oddziaływań psychokorekcyjnych; Etyka w pracy biegłego psychologa. Trening interpersonalny

Specjalność Neuropsychologia

efekty uczenia się K_W10; K_W16; K_W19; K_U10; K_U16; K_U19; K_K02; K_K05

Treści programowe Rozmowa kliniczna; Rehabilitacja neuropsychologiczna dziecka; Nowoczesne technologie w diagnostyce i rehabilitacji neuropsychologicznej; Neuropsychologiczne uwarunkowania zaburzeń psychicznych; Neuropsychologiczna diagnoza procesów otępiennych; Neuropsychologia kliniczna dziecka; Neuropsychologia kliniczna dorosłego; Kierunki i metody rehabilitacji neuropsychologicznej; Diagnoza neuropsychologiczna dziecka; Diagnoza neuropsychologiczna dorosłego; Trening interpersonalny; Elementy prawa dla psychologów

Specjalność Psychologia seksualności

efekty uczenia się K_W11; K_W15; K_W16; K_U10; K_U16; K_U19; K_K02; K_K05

Treści programowe: Rozmowa kliniczna; Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej; Podstawy psychoterapii w aspekcie zdrowia seksualnego; Wprowadzenie do seksuologii sądowej i społecznej; Wprowadzenie do psychoseksuologii; Seksuologia kulturowo-społeczna; Seksualność w rozwoju człowieka; Psychofizjologia seksualności człowieka; Etyka w praktyce seksuologicznej; Dysfunkcje i zaburzenia seksualne; Trening interpersonalny; Elementy prawa dla psychologów

Specjalność Psychoterapia

efekty uczenia się K_W11; K_W15; K_W16; K_U10; K_U12; K_U16; K_U19; K_K02; K_K05; K_K09

Treści programowe: Wprowadzenie do psychoterapii Rozmowa kliniczna; Podstawy psychoterapii w aspekcie zdrowia seksualnego; Patologie społeczne; Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej; Poradnictwo i Psychoterapia małżeńska i rodzinna; Społeczne, kulturowe i cywilizacyjne zagrożenia zdrowia psychicznego w cyklu życia; Diagnoza dzieci i dorosłych z zaburzeniami odżywiania; Elementy prawa dla psychologów; Predyspozycje i umiejętności psychoterapeuty indywidualnego; Trening interpersonalny

Specjalność Psychotraumatologia i Profilaktyka społeczna

efekty uczenia się K_W11; K_W15; K_W16; K_U10; K_U12; K_U16; K_U19; K_K02; K_K05; K_K09

Treści programowe: Rozmowa kliniczna; Pozytywne funkcje negatywnych doświadczeń: stresu, kryzysu, traumy; Podstawy psychoterapii w aspekcie zdrowia seksualnego; Patologie społeczne; Interwencja kryzysowa; Doświadczenie traumy a aktywność życiowa; Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej; Poradnictwo i Psychoterapia małżeńska i rodzinna; Społeczne, kulturowe i cywilizacyjne zagrożenia zdrowia psychicznego w cyklu życia; PSYCHOLOGIA ZDROWIA I JAKOŚCI ŻYCIA; Elementy prawa dla psychologów; Trening interpersonalny

Specjalność Psychologia reklamy i mediów

efekty uczenia się K_W10; K_W16; K_W19; K_U10; K_U12; K_U16; K_U19; K_K02; K_K05; K_K09

Treści programowe: Psychologiczne aspekty kreowania wizerunku; Public relations; Psychologia organizacji i zarządzania; Mechanizmy psychologiczne związane z postrzeganiem pieniądza, wartości, inwestycji i zachowania na rynkach finansowych; Psychologia zachowań konsumenckich; Trening interpersonalny; Psychologia reklamy; Komunikat perswazyjny w reklamie; Komunikacja marketingowa; Ilościowe i jakościowe metody badań marketingowych; Dylematy etyczne psychologa w reklamie i mediach; Elementy prawa dla psychologów

Specjalność Psychologia rodziny

efekty uczenia się K_W10; K_W11; K_W15; K_W16; K_W19; K_U07; K_U12; K_U18; K_U19; K_K02; K_K05; K_K09

Treści programowe: Elementy prawa dla psychologów, Metody rozwiązywania konfliktów, Systemowe ujęcie rodziny; Patologie społeczne; Diagnoza systemu rodzinnego; Rozmowa kliniczna; Dysfunkcje i patologie w rodzinie; Dylematy psychologiczne w pracy z rodziną; Poradnictwo i Psychoterapia małżeńska i rodzinna; Interwencja kryzysowa w rodzinie; Trening interpersonalny; Rodzina z osobą chorą i z niepełnosprawnością; Formy pracy psychoprofilaktycznej

Specjalność Psychologia sądowo-penitencjarna

efekty uczenia się K_W05; K_W12; K_W15; K_W16; K_W19; K_U12; K_U16; K_U17; K_U19; K_K09; K_K05; K_K10

Treści programowe: Alternatywne metody oddziaływań psychokorekcyjnych; Etyka w pracy biegłego psychologa; Elementy prawa dla psychologów; Opiniowanie. ekspertyzy psychologiczno-sądowe; Psychologia penitencjarna - zagadnienia ogólne; Psychologia sądowa- zagadnienia ogólne; Patologie społeczne; Rozmowa kliniczna; Resocjalizacja i funkcjonowanie instytucji resocjalizacyjnych; Psychologia uczestników procesu sądowego; Psychologiczne metody badania sądowego; Trening interpersonalny

Specjalność Psychologia sportu

efekty uczenia się K_W10; K_W12; K_W15; K_W16; K_W19; K_U10; K_U12; K_U16; K_U17; K_U19; K_K09; K_K05; K_K10

Treści programowe: Predyspozycje psychiczne i zaburzenia funkcjonowania psychicznego u sportowców; Psychologia aktywności fizycznej; Psychologia przywództwa i kierowania zespołem; Wprowadzenie do psychologii sportu; Psychologiczne aspekty kreowania wizerunku; Lęk i stres sportowy; Agresja w sporcie; Wybrane aspekty pracy z drużyną; Elementy prawa dla psychologów; Techniki relaksacji; Motywacja w sporcie; Trening interpersonalny

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Ogólne zasady oceniania studentów i słuchaczy studiów podyplomowych w Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie

1. Ogólne zasady oceniania studentów i słuchaczy studiów podyplomowych w Collegium Humanum Szkoły Głównej Menedżerskiej w Warszawie, w tym zasady zaliczania roku oraz przedmiotów objętych planem studiów określa Regulamin Studiów.
2. Ocenianie studentów i słuchaczy studiów podyplomowych odbywa się w warunkach gwarantujących równe traktowanie wszystkich ocenianych i jest prowadzone w taki sposób, by zapewnić jego bezstronność, rzetelność, przejrzystość oraz wiarygodność uzyskiwanych wyników.
3. Nauczyciel akademicki prowadzący przedmiot jest odpowiedzialny za organizację procesu oceniania diagnostycznego, ciągłego i podsumowującego w sposób zapewniający wspomaganie nauczania, uczenia się i osiągania efektów uczenia się.
4. Nauczyciel akademicki, osoba prowadząca przedmiot są zobowiązani do określenia szczegółowych zasad i kryteriów oceny z tego przedmiotu, zarówno w odniesieniu do oceny diagnostycznej, jak i ciągłej oraz podsumowującej. Forma zaliczenia przedmiotu, sposób weryfikowania wszystkich efektów uczenia się założonych dla danego przedmiotu w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz kryteria oceniania studentów powinny zostać określone w sylabusie przedmiotu najpóźniej na dwa tygodnie przed rozpoczęciem roku akademickiego, w którym przedmiot ma być realizowany, a także do ich omówienia na pierwszych zajęciach.
5. Nauczyciel akademicki, osoba prowadząca zajęcia zobowiązani są do zweryfikowania wszystkich efektów uczenia się (w zakresie wiedzy, umiejętności i/lub kompetencji społecznych) określonych w sylabusie przedmiotu, corocznego przeglądu treści sylabusów pod kątem adekwatności określonych zasad oceniania studentów, w tym formy zaliczenia przedmiotu, sposobów weryfikowania założonych efektów kształcenia oraz kryteriów oceniania.
6. Zasady i kryteria oceny powinny być kompleksowe i specyficzne, to znaczy powinny zapewniać ocenę wszystkich efektów uczenia się zakładanych dla danego przedmiotu i jednocześnie być dostosowane do rodzaju i zakresu poszczególnych efektów.

7. Egzamin może mieć formę pisemną, testową, elektroniczną, ustną lub praktyczną. Dla każdej formy egzaminu konieczne jest zdefiniowanie kryteriów zaliczenia wszystkich efektów uczenia się określonych w sylabusie przedmiotu. Podstawą zaliczenia przedmiotu może być pisemna praca kontrolna, w tym na przykład test, projekt, referat. lub zaliczenie-egzamin ustne. Obecność na zajęciach nie może być jedynym kryterium zaliczenia przedmiotu. Zaliczenie każdego przedmiotu kończy się wystawieniem oceny.

8. Zakres informacji o zasadach i kryteriach oceny z poszczególnych przedmiotów, podawany do publicznej wiadomości oraz sposób prezentacji jest jednolity dla Jednostki Organizacyjnej Uczelni i powinien być uzgodniony z Samorządem Studentów, a także z przedstawicielami słuchaczy studiów podyplomowych.

9. Komisja ds. Jakości Kształcenia dokonuje okresowej oceny zasad oceniania studentów, w tym przyjętych form egzaminów i zaliczeń na danym kierunku studiów. Komisja z oceny tej sporządza raport i przedstawia go Senatowi. Ocena dokonywana jest:

- a) raz na 4 lata w przypadku obowiązujących programów kształcenia,
- b) dla nowych programów kształcenia,
- c) w przypadku zmian w programie kształcenia,
- d) na wniosek odpowiedniego prorektora
- e) na wniosek Samorządu Studentów

10. Wyniki i zasady oceniania studentów są corocznie omawiane na posiedzeniach Komisji ds. jakości kształcenia, co może stanowić podstawę do zgłoszenia uwag, propozycji zmian i podjęcia odpowiednich decyzji.

11. Zgodnie z Regulaminem Studiów przy egzaminach i zaliczeniach stosuje się następujące oceny:

1. bardzo dobra 5,0
2. więcej niż dobra 4,5
3. dobra 4,0
4. mniej niż dobra 3,5
5. dostateczna 3,0
6. niedostateczna 2,0

12. We wszystkich terminach zaliczeń i egzaminów przeprowadzanych w ramach oceny podsumowującej obowiązują te same zasady

13. Osoby z niepełnosprawnością mają prawo do organizacji sprawdzianów przeprowadzanych

w ramach oceny ciągłej oraz zaliczeń i egzaminów przeprowadzanych w ramach oceny podsumowującej w formie zaadaptowanej do rodzaju niepełnosprawności. Adaptacje są przyznawane przez odpowiedniego prorektora na pisemny wniosek studenta lub słuchacza studiów podyplomowych. Możliwa jest: zamiana egzaminów pisemnych na ustne; wydłużeniu czasu trwania egzaminu; korzystaniu z pomocy asystenta.

14. Nauczyciel akademicki jest zobowiązany do poinformowania studentów, słuchaczy studiów podyplomowych o wynikach oceny podsumowującej w trakcie sesji egzaminacyjnej.

15. Zasady i terminy informowania o wynikach oceny ciągłej ustala nauczyciel akademicki prowadzący przedmiot i podaje je do wiadomości studentom, słuchaczom studiów podyplomowych.

16. Pisemne prace egzaminacyjne studentów i słuchaczy studiów podyplomowych oraz wszelkie rodzaje pisemnych prac zaliczeniowych powinny być przechowywane przez nauczycieli akademickich prowadzących przedmiot. Komplet prac egzaminacyjnych oraz zaliczeniowych jest przechowywany przez okres jednego roku akademickiego. W przypadku prowadzenia egzaminów ustnych przechowywany jest zestaw pytań egzaminacyjnych oraz protokół. Zasady archiwizowania prac studentów, słuchaczy studiów podyplomowych określone są Uchwałą Senatu.

17. Studenci, słuchacze studiów podyplomowych mają prawo do wglądu do prac egzaminacyjnych i zaliczeniowych oraz do otrzymania informacji zwrotnej dotyczącej popełnionych błędów, a także do uzyskania wyjaśnień. W celu uzyskania takiej informacji konsultują się z nauczycielem akademickim, osobą prowadzącą przedmiot w ustalonych godzinach konsultacji.

18. W przypadku uzasadnionego podejrzenia przypisania sobie przez studenta, słuchacza studiów podyplomowych autorstwa części lub całości cudzego utworu, prowadzący przedmiot niezwłocznie zawiadamia władze Uczelni o tym fakcie w formie pisemnej. W razie potwierdzenia przypisania sobie przez studenta autorstwa części lub całości cudzego utworu, Prorektor kieruje wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec studenta/słuchacza studiów podyplomowych. Skierowanie wniosku do komisji dyscyplinarnej skutkuje niezyskaniem zaliczenia przedmiotu, a w przypadku przedmiotów kończących się wystawieniem oceny skutkuje oceną niedostateczną.

19. Stwierdzenie przez nauczyciela akademickiego ściągania przez studenta, słuchacza studiów podyplomowych na egzaminie/zaliczeniu z danego przedmiotu skutkuje wystawieniem oceny niedostatecznej z tego przedmiotu w danym terminie

egzaminu/zaliczenia.

20. Za organizację i przebieg sesji egzaminacyjnej w Filiach odpowiadają odpowiedni prorektorzy. Terminarz sesji powinien być zgodny z postanowieniami Regulaminu studiów.

21. Odpowiedni prorektorzy jednostek organizacyjnych sprawują nadzór nad prawidłowością dokumentacji wyników procesu oceniania studentów i słuchaczy studiów podyplomowych, w zakresie jej zgodności z postanowieniami określonymi w regulacjach prawnych Uczelni, a także są odpowiedzialni za aktualność.

22. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych dotyczących studentów.

Opis sposobów weryfikacji i oceny osiągniętych przez studenta efektów uczenia się w trakcie całego procesu kształcenia

Zakładane efekty uczenia się osiągane są w drodze realizacji poszczególnych, uwzględnionych w harmonogramie studiów modułów, a w szczególności ich treści kształcenia i stosowanych form zajęć oraz metod dydaktycznych. Moduł może stanowić przedmiot lub grupa przedmiotów.

Warunkiem zaliczenia modułu jest osiągnięcie każdego zakładanego efektu uczenia się w stopniu określonym przez skalę ocen (uwzględniając oceny: 3, 3 plus, 4, 4 plus, 5) i kryteria ocen. Student, który zaliczył moduł, uzyskuje przypisaną temu modułowi liczbę punktów ECTS. To, w jakim stopniu efekty te zostały osiągnięte, nie ma wpływu na liczbę uzyskanych punktów ECTS, ma natomiast wpływ na uzyskaną ocenę. Formy i warunki zaliczenia przedmiotu są zróżnicowane i dostosowane do poszczególnych efektów oraz umożliwiają ich weryfikację. Stosowane w Uczelni (w tym na kierunku Psychologia) metody weryfikacji osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się to:

- egzamin pisemny w formie testu;
- egzamin pisemny w formie opisowo-problemowej;
- egzamin pisemny (opisowo-problemowy lub testowy) z dostępem i bez dostępu do pomocy dydaktycznych;
- egzamin ustny;
- etapowe prace kontrolne – kolokwia ustne lub pisemne;
- referat;
- sprawozdanie;

- raport;
- esej;
- projekt przygotowany indywidualnie lub w grupie;
- prezentacja przygotowana indywidualnie lub w grupie;
- rozwiązanie zadania problemowego;
- rozwiązanie zadania praktycznego;
- case study;
- obserwacja aktywności i wypowiedzi na zajęciach;
- przygotowanie pracy dyplomowej;
- inne – dobrane indywidualnie przez nauczyciela akademickiego.

W przypadku każdego modułu metody weryfikacji są dobierane indywidualnie w zależności od sposobu sformułowania poszczególnych efektów uczenia się:

- wiedza – stosuje się najczęściej formę egzaminu ustnego lub pisemnego;
- umiejętności w tym umiejętności praktyczne związane z przygotowaniem zawodowym – w tym przypadku dominują metody pozwalające sprawdzić, czy student umie zastosować posiadaną wiedzę w praktyce takie jak: projekt, prezentacja, zadanie problemowe, zadanie praktyczne, czy case study;
- kompetencje społeczne – z uwagi na specyfikę tej grupy efektów najczęściej stosowaną metodą jest obserwacja aktywności i wypowiedzi studenta na zajęciach, jak również efekty osiągnięte w pracy projektowej.

Efekty końcowe weryfikowane są w procesie dyplomowania, który obejmuje: opracowanie pracy dyplomowej na jednolitych studiach magisterskich na kierunku Psychologia wg standardów przyjętych przez Uczelnię dla prac dyplomowych (i uzyskanie pozytywnej opinii od promotora i recenzenta oraz jej prezentację i dyskusję na egzaminie dyplomowym oraz zdanie egzaminu dyplomowego. Egzamin dyplomowy student składa przed 3 osobową Komisją, w której skład wchodzi przewodniczący, recenzent i promotor. Student odpowiada na trzy pytania: z zakresu modułów kierunkowych i tematyki pracy.

Efekty uzyskane na praktyce zawodowej weryfikowane są poprzez:

- obserwację i ocenę studenta w trakcie wykonywania zadań na praktyce;
- sprawdzanie umiejętności studenta przez zakładowego opiekuna praktyk;
- opinię i ocenę umiejętności praktykanta przez zakładowego opiekuna praktyki;
- ocenę sprawozdania studenta z praktyki,

- ocenę dzienniczka praktyki z uwagi na zgodność wykonanych zadań z programem praktyki
- Opiekun praktyk z ramienia instytucji/organizacji, w której odbywa się praktyka zawodowa dokonuje kompleksowej oceny osiągania zakładanych dla praktyk efektów uczenia się uwzględniając każdy zakładany efekt i formułuje odpowiednią opinię. Praktykę zalicza opiekun z ramienia Uczelni.
- Zasady weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych na praktykach określa Regulamin praktyk zawodowych.

W trakcie tworzenia programu kształcenia przyjęto zasadę:

- osiągnięcie przez studenta efektów uczenia się dla wszystkich modułów przewidzianych w planie studiów pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów kierunkowych;
- treści kształcenia, formy zajęć i metody dydaktyczne są dostosowane do efektów uczenia się określonych dla danego modułu i umożliwiają ich osiągnięcie przez studenta;
- Formy i warunki zaliczenia przedmiotu są zróżnicowane i dostosowane do poszczególnych efektów oraz umożliwiają ich weryfikację,

Podstawą oceny stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się są przedmiotowe efekty uczenia się określone w sylabusach. Prowadzący zajęcia zobowiązany jest do monitorowania osiąganych przez studentów efektów uczenia w ocenie ciągłej i formującej-etapowej. Wykorzystywane do tego metody są adekwatne do realizowanych treści programowych oraz metod i form kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Wyszczególnienie metod i form kształcenia oraz sposobów weryfikacji efektów w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów jest zawarte w sylabusach przedmiotów.

Procedura weryfikacji obejmuje trzy podstawowe etapy: okres trwania zajęć, na zakończenie każdego z semestrów oraz na koniec cyklu kształcenia.

Weryfikacja efektów uczenia się w trakcie zajęć dydaktycznych dokonywana jest w oparciu o aktywność studenta oraz oceny wykonywanych przez niego prac przejściowych. Zgodnie z Regulaminem studiów, zaliczeniu podlegają wszystkie formy zajęć danego przedmiotu. Uzyskane przez studentów oceny z zaliczeń i egzaminów wprowadzane są do systemu informatycznego a dodatkowo sporządzany jest protokół przekazywany do BOS.

Studenci mają dostęp do informacji na temat ocen uzyskanych z zaliczeń i egzaminów. Informacje na temat ocen prac przejściowych są dostępne dla nich bezpośrednio u prowadzących zajęcia. W przypadku sytuacji konfliktowych studenci na zasadach określonych w Regulaminie studiów mogą występować o komisyjne sprawdzenie ich wiedzy i umiejętności.

Student ma obowiązek zaliczenia do końca studiów wszystkich zajęć oraz praktyk zawodowych, a ostatnim etapem osiągnięcia przez niego założonych efektów uczenia się jest egzamin dyplomowy.

Stosowane na kierunku Psychologia metody weryfikacji i oceny realizacji efektów uczenia pozwalają w szczególności na sprawdzenie kompetencji uzyskanych przez studentów w zakresie posługiwania się językiem obcym- na poziomie B2+ poprzez weryfikacje efektów w zakresie czytania, pisania, konwersacji, słuchania.

Proces dyplomowania jako weryfikacja efektów na zakończenie studiów

Warunkiem uzyskania dyplomu ukończenia jednolitych studiów magisterskich na kierunku Psychologia jest osiągnięcie wszystkich zakładanych w programie studiów efektów uczenia się i uzyskanie pozytywnych ocen z zajęć, na których te efekty zostały osiągnięte, zaliczenie praktyki zawodowej oraz opracowanie i złożenie pracy dyplomowej oraz zdania egzaminu dyplomowego tj.:

- 1) uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów, którym przypisano co najmniej 300 punktów ECTS;
- 2) złożenie egzaminu dyplomowego;
- 3) pozytywna ocena pracy dyplomowej – magisterskiej – uzyskana od promotora i recenzenta pracy;
- 4) Praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia praktycznego prezentującym wiedzę i umiejętności studenta związane ze studiami na kierunku Psychologia, na poziomie - jednolitych studiów magisterskich i profilu praktycznym oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania. Praca magisterska jest sprawdzianem stopnia opanowania i wykorzystania wiedzy i umiejętności nabytych w toku studiów do: rozwiązywania konkretnych problemów badawczych w tym praktycznych, samodzielnego poszukiwania materiałów źródłowych, a także analizy wybranego problemu praktyki badawczej oraz syntezy prowadzącej do formułowania wniosków i praktycznych rozwiązań z wykorzystaniem właściwych metod badawczych odpowiednich do jednolitych studiów magisterskich. Koncepcja pracy powinna odpowiadać poziomowi jednolitych studiów magisterskich, zakresowi i profilowi praktycznemu kierunku Psychologia oraz kierunkowym efektom uczenia się. Praca magisterska powinna być samodzielnym użytecznym opracowaniem, podejmującym analizę, ocenę, rozwiązanie konkretnego problemu praktycznego z zakresu psychologii.
- 5) Praca dyplomowa - magisterska jest przygotowywana pod kierunkiem osoby, która posiada

co najmniej stopień doktora. Recenzentem może być nauczyciel akademicki, który posiada co najmniej stopień naukowy doktora.

6) Datą ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego.

7) Zasady dyplomowania i standardy prac dyplomowych na prowadzonych kierunkach studiów określa Uczelnia Uchwałą Senatu Collegium Humanum Szkoły Głównej Menedżerskiej.

8). Wszystkie prace dyplomowe podlegają kontroli antyplagiatowej.

Zasady i procedury dyplomowania są określone w Regulaminie studiów. Ich uszczegółowienia dokonano w Zasadach dyplomowania tj. wytycznych w zakresie zasad, warunków i trybu dyplomowania. Regulacje te określają w szczególności wymogi merytoryczne i redakcyjne stawiane pracom dyplomowym, zasady edytowania tekstu, zasady recenzowania prac. Na egzaminie dyplomowym Dyplomant przedstawia krótką charakterystykę pracy dyplomowej ukazując temat, cel pracy i kluczowe osiągnięcia lub wnioski uzyskane w pracy; oraz udziela odpowiedzi na trzy pytania członków Komisji egzaminacyjnej: dwa są losowane z zestawu pytań dotyczących treści kierunkowych programu kształcenia jednolitych studiów magisterskich kierunku Psychologia, trzecie jest związane z tematyką pracy dyplomowej. Zagadnienia do pytań z treści kierunkowych podawane są do wiadomości studentów na początku ostatniego semestru seminaryjnego. Treść pytań zostaje zapisana w protokole egzaminacyjnym. Członkowie Komisji mają prawo do zadawania dodatkowych pytań związanych z tematyką pracy – treść dodatkowych pytań nie jest rejestrowana w protokole egzaminacyjnym; Każde pytanie oceniane jest oddzielnie.

Przy ocenie wyników egzaminu dyplomowego obowiązuje skala ocen liczona jako średnia z ocen poszczególnych odpowiedzi: bardzo dobry – 5,0; dobry plus – 4,5; dobry – 4,0; dostateczny plus – 3,5; dostateczny – 3,0; niedostateczny – 2,0. Ostateczny wynik studiów wpisywany na dyplomie ukończenia studiów wyższych, ustalany jest jako suma następujących składowych: 60% średniej arytmetycznej ocen z toku studiów; 10% oceny z pracy dyplomowej wystawionej przez promotora; 10% oceny z pracy dyplomowej wystawionej przez recenzenta; 20% oceny z egzaminu dyplomowego. Wynik wyrównuje się do pełnej oceny, zgodnie z następującą zasadą: do 3,25 – dostateczny; od 3,26 do 3,60 – dostateczny plus; od 3,61 do 4,10 – dobry; od 4,11 do 4,60 – dobry plus; od 4,61 do 5,00 – bardzo dobry.

Warunkiem wpisania na dyplomie oceny dobrej jest uzyskanie z toku studiów średniej ocen nie niższej niż 3,25. W wyjątkowych przypadkach Komisja Egzaminacyjna może dokonać podwyższenia oceny o jeden stopień, jeżeli w ostatnim roku studiów student osiągnął średnią ocen nie niższą niż 4,80 oraz uzyskał z pracy dyplomowej oceny bardzo dobre od promotora i

recenzenta, a także z egzaminu dyplomowego. W przypadku uzyskania z egzaminu dyplomowego oceny niedostatecznej lub usprawiedliwionego nieprzystąpienia do egzaminu, Rektor w porozumieniu z promotorem wyznacza nowy termin egzaminu dyplomowego jako ostateczny; egzamin odbywa się nie wcześniej niż po upływie miesiąca i nie później niż w ciągu trzech miesięcy od daty pierwszego egzaminu. W przypadku niezgłoszenia się na egzamin dyplomowy lub uzyskania z powtórnego egzaminu oceny niedostatecznej, Rektor wydaje decyzję o zezwoleniu na powtarzanie ostatniego roku studiów lub skreśleniu z listy studentów. Proces dyplomowania pozwala na właściwe przygotowanie studenta do wykonania pracy dyplomowej oraz weryfikacji wiedzy i umiejętności oraz kompetencji społecznych w trakcie egzaminu dyplomowego, co zapewnia potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów

Monitorowanie osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się

Monitorowanie stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się obejmuje wszystkie kategorie: wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne i odbywa się na każdym etapie kształcenia poprzez bieżącą obserwację i ocenę pracy studenta w trakcie realizacji przedmiotu praktyk zawodowych, seminarium dyplomowego, egzaminów z poszczególnych przedmiotów, egzaminu dyplomowego, przygotowania pracy dyplomowej. Analiza w tym zakresie prowadzona jest systematycznie, uwzględnia opinie studentów, absolwentów, nauczycieli, opiekunów praktyk, promotorów prac dyplomowych, interesariuszy zewnętrznych. Monitoring opiera się m.in. na analizie prac zaliczeniowych/egzaminacyjnych studentów, analizie struktury ocen uzyskanych przez studentów na sesji egzaminacyjnej, opinii nauczycieli akademickich, opiekunów praktyk, promotorów prac dyplomowych, opinii studentów. Zakłada się badanie losów zawodowych absolwentów.

Prace etapowe są archiwizowane w celu dokonywania cyklicznych przeglądów i monitorowania weryfikacji efektów jak również, w uzasadnionych przypadkach, zapewnienia ich dostępności studentom. Komisja ds. Jakości Kształcenia przygotowuje corocznie raport zawierający ocenę weryfikacji efektów uczenia się i rekomendacje na kolejny rok akademicki. Raport przekazywany jest Władzom Uczelni.

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk

Praktyka na kierunku Psychologia trwa 6 miesięcy i jest realizowana w wymiarze 900 godzin,

w tym 720 w formie zajęć wymagających bezpośredniego udziału osoby prowadzącej praktykę - Opiekuna ds. praktyk zawodowych i studenta oraz 180 godzin pracy indywidualnej związanej z praktyką zawodową. Praktyka realizowana jest w semestrze 4, 6 i 8 po 240 godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału osoby prowadzącej praktykę -Opiekuna ds. praktyk zawodowych i studenta oraz 60 godzin pracy indywidualnej studenta. Praktykom przypisano 36 punktów ECTS po 12 w semestrach: 4, 6 i 8.

Celem praktyki na kierunku Psychologia jest między innymi zapoznanie studenta ze specyfiką pracy psychologa w różnych obszarach aktywności zawodowej i nabycie umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy uzyskanej w toku studiów w zakresie diagnozy psychologicznej, stosowania testów psychologicznych, poradnictwa psychologicznego, konstrukcji i realizacji programu interwencji. Celem praktyki jest również nabycie kompetencji społecznych w warunkach zawodowego środowiska pracy psychologa.

Zasady wyboru zajęć, którym przypisano punkty w wymiarze nie mniejszym niż 30 % punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów

Program studiów umożliwia studentowi wybór zajęć, którym przypisano co najmniej 30% ogółu punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów tj.:

- wybór specjalności kształcenia - spośród oferowanych specjalności, której przypisano (przedmiotom tworzącym program specjalności) 56 punktów ECTS. Studenci dokonują wyboru specjalności w semestrze 6 i realizują specjalność w semestrze 7, 8, 9 i 10.
- wybór seminarium dyplomowego, któremu przypisano 20 punktów ECTS. Studenci dokonują wyboru seminarium dyplomowego oraz tematyki pracy dyplomowej w semestrze 6 i realizują te zajęcia w semestrach 7, 8, 9 i 10.
- wybór praktyki zawodowej, której przypisano 36 punktów ECTS. Studenci dokonują wyboru miejsca praktyki, a także tematyki części praktyki związanej z wybraną specjalnością w semestrze 3 i odbywają praktykę w semestrze 4, 6 i 8.
- wybór zajęć z języka obcego (lektorat języka angielskiego, niemieckiego, hiszpańskiego), którym przypisano 12 punktów ECTS. Studenci dokonują wyboru zajęć z języka obcego w semestrze 1 mając do wyboru język angielski, niemiecki lub hiszpański i realizują zajęcia w semestrze 2,3,4 i 6.